

คู่มือภาษีอากร

“จัดทำบัญชีอย่างไร...ให้เป็นธรรมกับผู้เสียภาษี”

จัดทำโดย สำนักมาตรฐานการสอบบัญชีภาษีอากร
กรมสรรพากร
มิถุนายน ๒๕๕๙

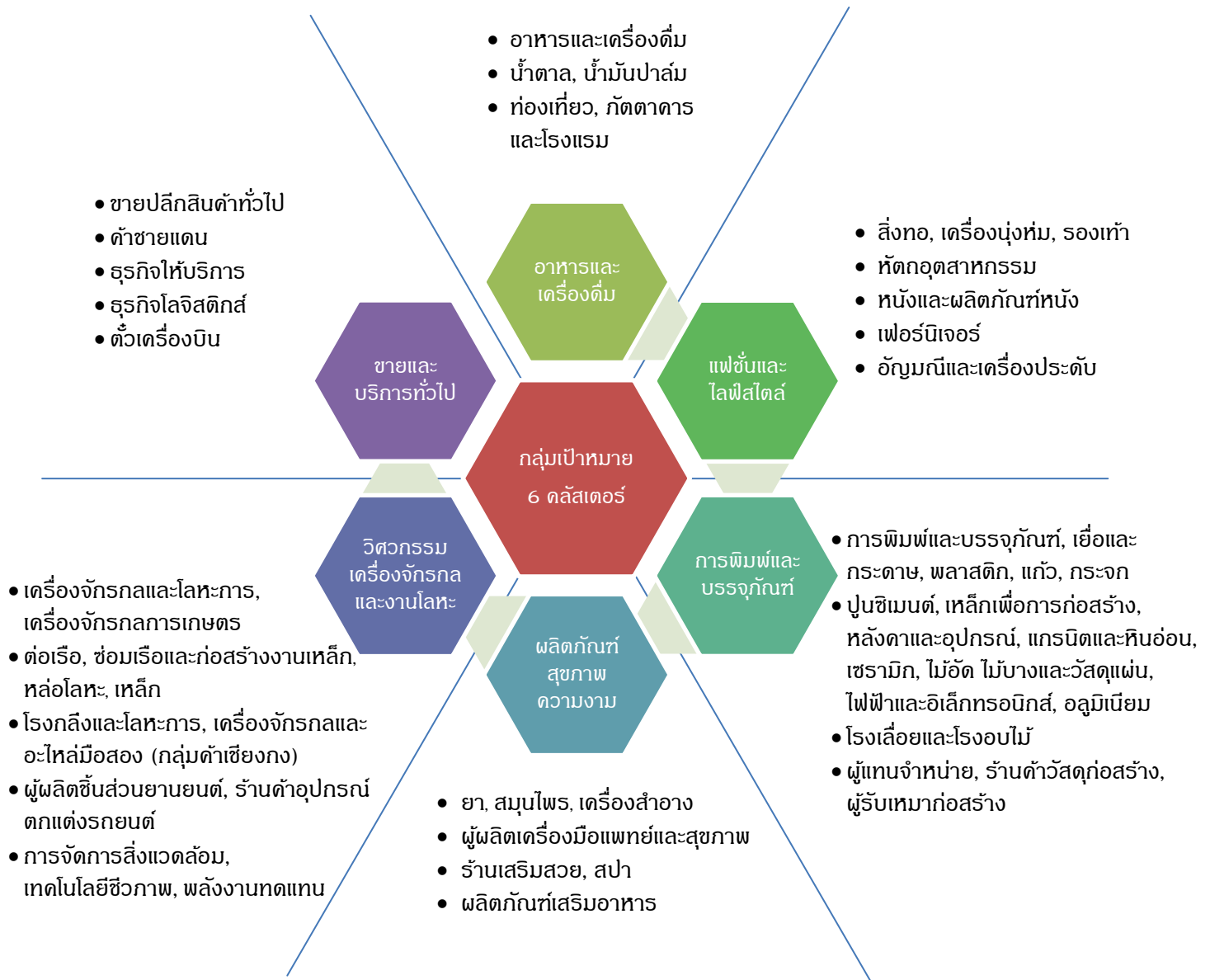
คำนำ

ด้วย กรมสรรพากร ร่วมกับ คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) ซึ่งประกอบด้วย สมาหุการค้ำแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย ได้ร่วมกันจัดสัมมนาในหัวข้อ “จัดทำบัญชีอย่างไร...ให้เป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษี” ในวันที่ ๑ และ ๕ - ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นโครงการนำร่องในกลุ่มอุตสาหกรรม ๖ คลัสเตอร์แรก ประกอบด้วย ๑) กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม ๒) กลุ่มแฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ๓) กลุ่มการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ ๔) กลุ่มผลิตภัณฑ์ สุขภาพ และความงาม ๕) กลุ่มวิศวกรรมเครื่องจักรกลและงานโลหะ และ ๖) กลุ่มขายและบริการทั่วไป ซึ่งจะครอบคลุมทั้งผู้ผลิต ผู้ค้าส่ง ค้าปลีก และผู้ให้บริการ เพื่อให้สามารถจัดทำบัญชีชุดเดียวให้เป็นไปอย่างมีระบบ ถูกต้องสมบูรณ์ และมีมาตรฐาน สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงของกิจการ ตั้งแต่ธุรกิจต้นน้ำ จนถึงปลายน้ำ

กรมสรรพากรจึงได้จัดทำ คู่มือภาษีอากร “จัดทำบัญชีอย่างไร...ให้เป็นธรรมกับผู้เสียภาษี” เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจแก่ ผู้เข้าร่วมสัมมนา และบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องครบถ้วนทั้งในทางบัญชีและทางภาษีอากรตามแต่ละกิจกรรมของธุรกิจ ซึ่งกรมสรรพากรได้ศึกษาจากประเด็นคำถามของตัวแทนจากแต่ละกลุ่มคลัสเตอร์ที่ให้ความร่วมมือเข้าร่วมการประชุมกลุ่มย่อยกับกรมสรรพากรในช่วงก่อนหน้านี้ จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

กรมสรรพากรหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมสัมมนา บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง และผู้สนใจ ต่อไป

กรมสรรพากร
มิถุนายน ๒๕๕๙

คู่มือภาษีอากร “จัดทำบัญชีอย่างไร...ให้เป็นธรรมกับผู้เสียภาษี”

๑. การปรับตัวของผู้เสียภาษีสู่การบริหารจัดเก็บภาษีอากรยุคใหม่ของกรมสรรพากร

๑.๑ Digital Economy

เศรษฐกิจดิจิทัล หรือ “Digital Economy” คือ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศให้ทันกับโลกในยุคปัจจุบัน โดยการนำเอาเทคโนโลยีและดิจิทัลเข้ามาใช้ ประกอบด้วย

(๑) Knowledge Economy หรือ เศรษฐกิจบนพื้นฐานของความรู้ที่ถูกลงทุนให้มีการพัฒนาโดยอาศัยความรู้ความสามารถที่เพิ่มขึ้นของบุคลากร

(๒) Creative Economy การพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานความคิดสร้างสรรค์ ที่มีเป้าหมายในการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการผ่านทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์

๑.๒ ระบบการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ

National e-Payment มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาระบบการชำระเงินของประเทศไทยให้สามารถรองรับธุรกรรมทางการเงินและกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Payment) อย่างครบวงจร โดยเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบหลักการแผนยุทธศาสตร์ National e-Payment Master Plan ประกอบด้วย แผนงานสำคัญ ๕ โครงการ ดังต่อไปนี้ ซึ่งถือเป็นหนึ่งในนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจภาคการเงินที่จะช่วยขับเคลื่อนทุกภาคส่วนของประเทศก้าวสู่ความเป็น Digital Economy

(๑) โครงการที่ ๑ ระบบการชำระเงินแบบ Any ID (นานานาม) หรือปัจจุบันเรียกว่า PromptPay (พร้อมเพย์)

พัฒนาระบบการชำระเงินกลางของประเทศให้สามารถรองรับการโอนเงินระหว่างสถาบันการเงิน โดยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโอนเงินหรือชำระเงินในปัจจุบันที่ใช้หมายเลขบัญชีธนาคาร ซึ่งมีตัวเลขหลายหลักทำให้ยากต่อการจดจำและการสื่อสาร เปลี่ยนเป็นการชำระเงินหรือโอนเงินในระบบ Any ID ที่ทำได้โดยใช้หมายเลขอื่นที่ผู้รับโอนได้ลงทะเบียนไว้กับสถาบันการเงิน ได้แก่ เลขบัตรประจำตัวประชาชน หมายเลขโทรศัพท์มือถือ หมายเลขกระเป๋าเงินอิเล็กทรอนิกส์ (e-Wallet ID) เลขที่บัญชีธนาคาร หรือ e-mail address เป็นรหัสผ่านในการชำระเงินหรือโอนเงินอิเล็กทรอนิกส์โดยไม่ต้องใช้เงินสด

โครงการระยะแรก เริ่มในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เป็นวันแรกที่ทำให้ประชาชนทั่วไปลงทะเบียน Any ID ผูกเลขที่บัญชีธนาคารกับหมายเลขโทรศัพท์มือถือ หรือเลขบัตรประจำตัวประชาชน “๑ บัญชี ต่อ ๑ หมายเลข” และวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป กรมสรรพากรจะคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบ Any ID

(๒) โครงการที่ ๒ การขยายการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์

ส่งเสริมการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่มีค่าธรรมเนียมต่ำเพื่อทดแทนการใช้เงินสด ผ่านจุดรับชำระเงินที่มีอุปกรณ์รับชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่หลากหลาย เช่น เครื่อง Electronic Data Capture (EDC) เครื่องรูดบัตรมือถือ (Mobile Point of Sale (MPOS)) Mobile Application เป็นต้น ซึ่งในส่วนภาครัฐจะใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องมือในการจ่ายเงินสวัสดิการให้แก่ประชาชนโดยตรง และใช้เป็นช่องทางในการส่งข้อมูลการซื้อขายและข้อมูลภาษีไปยังกรมสรรพากร

(๓) โครงการที่ ๓ ระบบภาษีและเอกสารธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์

พัฒนาการจัดทำและนำส่งข้อมูลใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ (e-Tax Invoice) และใบเสร็จรับเงินอิเล็กทรอนิกส์ (e-Receipt) เพื่ออำนวยความสะดวกและลดขั้นตอนในการจัดทำและการนำส่งรายงาน ซึ่งจะแล้วเสร็จพร้อมใช้งานในเดือนมกราคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดเวลาบังคับใช้ระบบ e-Tax Invoice ดังนี้

ผู้ประกอบการ	ขนาดรายได้	เข้าระบบ e-Tax Invoice
ขนาดใหญ่	> ๕๐๐ ล้านบาท	ภายใน ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐
ขนาดกลาง	มากกว่า ๓๐ ล้านบาท ถึง ๕๐๐ ล้านบาท	
ขนาดเล็ก	มากกว่า ๑.๘ ล้านบาท ถึง ๓๐ ล้านบาท	ภายใน ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒
ขนาดไมโคร	≤ ๑.๘ ล้านบาท	ภายใน ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๔

เมื่อกรมสรรพากรสามารถรับข้อมูลภาษีซื้อขายทางอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างครบถ้วนแล้ว ระบบของกรมสรรพากรจะสามารถจัดทำรายงานภาษีซื้อ-ภาษีขายได้โดยอัตโนมัติ (Electronic VAT Report)

นอกจากนี้ กรมสรรพากรได้พัฒนาระบบการหักภาษี ณ ที่จ่าย โดยธนาคารจะทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย (ถ้ามี) ให้แก่กรมสรรพากร และแจ้งการถูกหัก ณ ที่จ่ายให้ผู้ถูกหัก ณ ที่จ่ายทราบ ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการไม่ต้องออกหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่าย นำส่งภาษี และยื่นแบบแสดงรายการภาษีหัก ณ ที่จ่ายอีกต่อไป

๔) โครงการ e-Payment ภาครัฐ

พัฒนาระบบฐานข้อมูลการให้ภาครัฐสามารถจ่ายเงินช่วยเหลือและสวัสดิการให้ประชาชนถูกกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งการเพิ่มช่องทางการรับชำระค่าบริการของหน่วยงานราชการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

๕) โครงการการให้ความรู้และส่งเสริมการใช้ธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์

เผยแพร่ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์ในภาพรวมแก่ประชาชน รวมทั้ง ออกมาตรการจูงใจเพื่อกระตุ้นการเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนและเพิ่มปริมาณการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์

๑.๓ ธุรกรรมโปร่งใสตามกฎหมายป้องกันการฟอกเงิน

ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์กรต่อต้านการฟอกเงินเอเชียแปซิฟิก (Anti-Pacific Group on Money Laundering (APG)) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๔ ซึ่งในฐานะสมาชิกมีพันธกรณีที่ต้องเข้ารับการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism : AML/CFT) โดยข้อเสนอแนะของ the Financial Action Task Force (FATF)

FATF เป็นองค์การระหว่างรัฐ ที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๘๙ โดยความเห็นชอบของที่ประชุมสุดยอดกลุ่มประเทศ G ๗ จัดตั้งขึ้นมาเพื่อป้องกันการฟอกเงินและการสนับสนุนการเงินแก่ขบวนการก่อการร้ายข้ามชาติ โดยเมื่อ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ FATF ประกาศเพิ่มประเทศไทยเข้าเป็น ๑ ใน ๕ ประเทศที่มีความบกพร่องทางยุทธศาสตร์และไม่มีควมคืบหน้าในการออกกฎหมายและกำหนดหลักเกณฑ์ต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนการก่อการร้าย กลุ่มประเภท ๒ : Dark Grey List

จากรายงานการศึกษา เรื่อง ปัญหาและผลกระทบของประเทศไทยจากกรณี FATF ขึ้นบัญชีดำ โดยสายงานเศรษฐกิจ โลจิสติกส์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้รายงานว่า “สำหรับผลกระทบในปี ๒๕๕๖ และต่อเนื่องในระยะยาว หากประเทศไทยถูกจัดขึ้นจาก FATF ไปสู่ระดับที่เป็นบัญชีดำ Black List จะมีผลต่อการไม่สามารถดำเนินธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งเศรษฐกิจไทยพึ่งพาภาคส่งออกร้อยละ ๗๐ ของ GDP ภาคนำเข้าร้อยละ ๖๙ ของ GDP และภาคท่องเที่ยวและการลงทุนระหว่างประเทศรวมกันประมาณร้อยละ ๑๘-๑๙ ของ GDP จะส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างรุนแรง”^๑

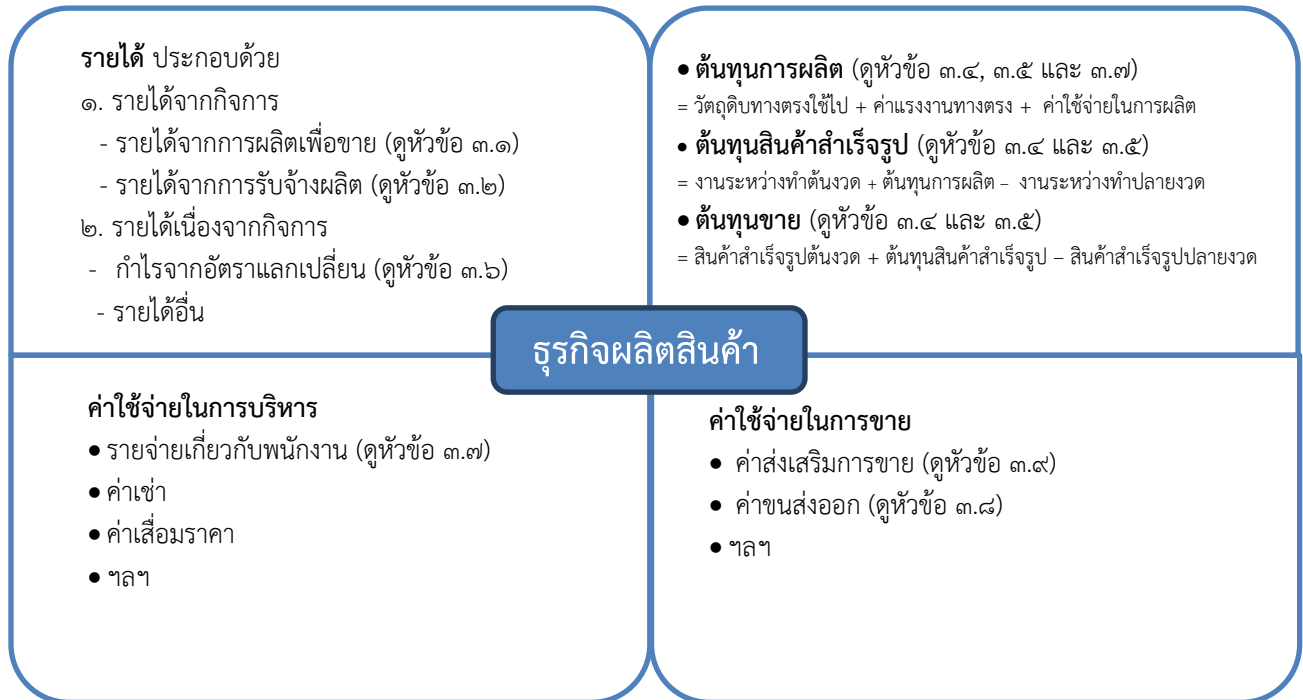
เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรเพื่อรองรับการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล ด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของ FATF ซึ่งประเทศไทยจะรับการประเมินดังกล่าวในปี ๒๕๕๙ นี้ โดยข้อเสนอแนะของ FATF ได้เสนอให้กำหนดอาชญากรรมเกี่ยวกับภาษี (Tax Crimes Related to Direct Taxes and Indirect Taxes) เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

บทสรุป : จากการเปลี่ยนแปลงของประเทศไทยในอนาคตอันใกล้เพื่อให้ทันต่อโลกยุคปัจจุบันข้างต้น ทำให้ข้อมูลในแต่ละธุรกรรมของภาคธุรกิจต้องมีการเปิดเผยข้อมูลอย่างชัดเจนโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์สู่กรมสรรพากร ถือเป็นการสนับสนุนให้การบริหารจัดการเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้สามารถขยายฐานภาษีในกลุ่มผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่อยู่นอกระบบภาษี ให้สามารถเข้าสู่ระบบการเสียภาษีได้ตรงกลุ่มเป้าหมาย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ภาคธุรกิจต้องปรับตัวให้มีการจัดทำบัญชีและเอกสารประกอบการลงบัญชีเป็นไปอย่างมีระบบ ถูกต้องสมบูรณ์ โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ในทุกกิจกรรมที่ดำเนินการ

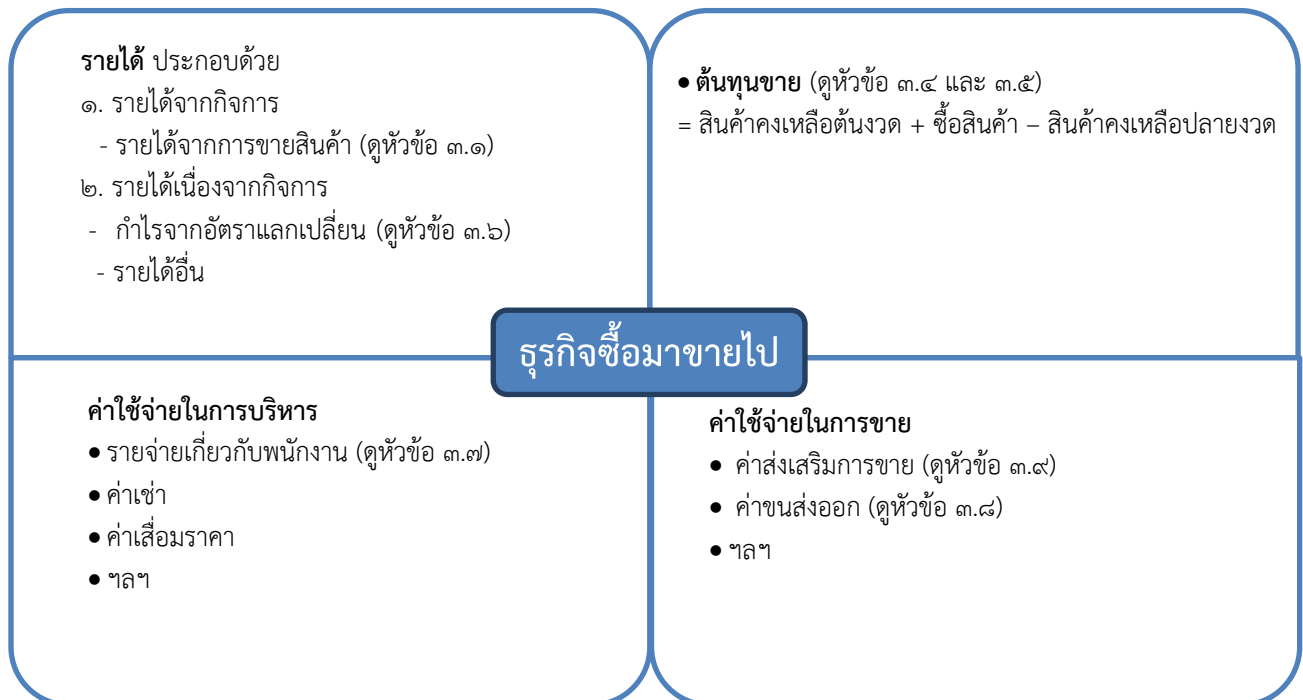
^๑ ที่มา <http://www.tcijthai.com/office-tcij/view.php?ids=2580>

๒. กิจกรรมหลักของธุรกิจ

๒.๑ ธุรกิจผลิตสินค้า

๒.๒ ธุรกิจซื้อมาขายไป

๒.๓ ธุรกิจให้บริการ

รายได้ ประกอบด้วย

๑. รายได้จากกิจการ

- รายได้จากการให้บริการ (ดูหัวข้อ ๓.๒)
- รายได้จากการให้บริการรับเหมาก่อสร้าง (ดูหัวข้อ ๓.๓)

๒. รายได้เนื่องจากกิจการ

- กำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน (ดูหัวข้อ ๓.๖)
- รายได้อื่น

ต้นทุนบริการ

= ต้นทุนของกิจกรรมทั้งหมดที่เกิดขึ้นโดยตรง
จากการให้บริการแก่ลูกค้า

ธุรกิจให้บริการ

ค่าใช้จ่ายในการบริหาร

- รายจ่ายเกี่ยวกับพนักงาน (ดูหัวข้อ ๓.๗)
- ค่าเช่า
- ค่าเสื่อมราคา
- ฯลฯ

ค่าใช้จ่ายในการขาย

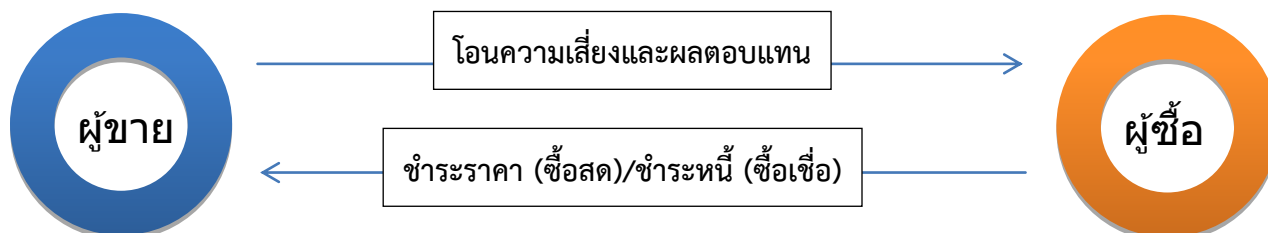
- ค่าส่งเสริมการขาย (ดูหัวข้อ ๓.๘)
- ค่าขนส่ง
- ฯลฯ

๓. ประเด็นปัญหาภาษีที่เกี่ยวข้อง (รวบรวมจากคำถามของกลุ่มคลัสเตอร์)

ด้านรายได้

๓.๑ รายได้จากการขายสินค้า

(๑) รายได้จากการขายสินค้าในประเทศ

การบันทึกบัญชีด้านผู้ขาย

เดบิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร (กรณีขายสด)
หรือลูกหนี้การค้า (กรณีขายเชื่อ)
เครดิต รายได้จากการขาย

การบันทึกบัญชีด้านผู้ซื้อ

เดบิต ซื้อสินค้า
เครดิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร (กรณีซื้อสด)
หรือเจ้าหนี้การค้า (กรณีซื้อเชื่อ)

รายการ	รายละเอียดด้านผู้ขาย
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	๑. เมื่อโอนความเสี่ยงและผลตอบแทน เดบิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร (กรณีขายสด) หรือลูกหนี้การค้า (กรณีขายเชื่อ) เครดิต รายได้จากการขาย ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๘ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง รายได้ ย่อหน้า ๑๔ กิจการจะรับรู้รายได้จากการขายสินค้า เมื่อเข้าเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้ (๑) ได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีนัยสำคัญของความเป็นเจ้าของสินค้าให้กับผู้ซื้อแล้ว (๒) ไม่เกี่ยวข้องในการบริหารสินค้าอย่างต่อเนื่องในระดับที่เจ้าของพึงกระทำ หรือไม่ได้ควบคุมสินค้าที่ขายไปแล้วทั้งทางตรงและทางอ้อม (๓) วัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ (๔) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการนั้น (๕) วัดมูลค่าของต้นทุนที่เกิดขึ้นหรือที่จะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากรายการนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ ๒. เมื่อรับชำระหนี้ (กรณีขายเชื่อ) เดบิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร เครดิต ลูกหนี้การค้า
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	รับรู้มูลค่าทั้งหมดจากการขายสินค้าตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕)
๓. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	๑. เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อ ในวันที่ส่งมอบสินค้าให้ผู้ซื้อ หรือวันที่ได้รับชำระเงิน หรือวันที่ออกใบกำกับภาษี แล้วแต่กรณีใดจะเกิดก่อน ๒. จัดทำใบกำกับภาษี ๓. จัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ รายงานภาษีขาย และรายงานสินค้าและวัตถุดิบ

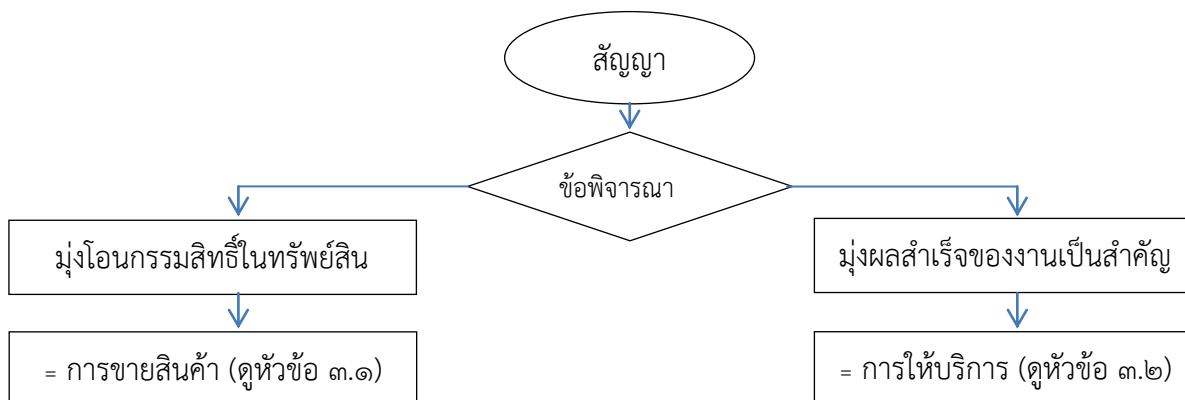
(๒) รายได้จากการส่งออกสินค้าไปต่างประเทศ

รายการ	รายละเอียดด้านผู้ขาย
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	๑. ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๘ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง รายได้ ย่อหน้า ๑๔ กิจการจะรับรู้รายได้จากการขายสินค้า เมื่อเข้าเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้ (๑) ได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีนัยสำคัญของความเป็นเจ้าของสินค้าให้กับผู้ซื้อแล้ว (๒) ไม่เกี่ยวข้องในการบริหารสินค้าอย่างต่อเนื่องในระดับที่เจ้าของพึงกระทำ หรือไม่ได้ควบคุมสินค้าที่ขายไปแล้วทั้งทางตรงและทางอ้อม (๓) วัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ (๔) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการนั้น (๕) วัดมูลค่าของต้นทุนที่เกิดขึ้นหรือที่จะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากรายการนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ ๒. พิจารณาตามเงื่อนไขการส่งมอบสินค้าเป็นสำคัญ (ตามหลักโอนความเสี่ยงและผลตอบแทน) โดยพิจารณาตามเงื่อนไขข้อกำหนดทางการค้าที่ระบุเงื่อนไขข้อกำหนดในการส่งมอบสินค้า หรือเงื่อนไขการส่งมอบสินค้า Incoterms^๒ (Term Of Shipment) จะใช้ราคา F.O.B. หรือราคา C.I.F. หรือวิธีอื่นตามที่ตกลงไว้ เช่น (๑) หากผู้ขายตกลงส่งมอบสินค้าด้วยเงื่อนไข Free On Board (F.O.B.) - เงื่อนไขการส่งมอบ F.O.B. ผู้ขายจะสิ้นสุดภาระการส่งมอบสินค้า เมื่อผู้ขายได้ส่งมอบสินค้าข้ามกัปเรือขึ้นไปบนเรือสินค้า ณ ท่าเรือต้นทางที่ระบุไว้ ผู้ขายเป็นผู้รับผิดชอบการทำพิธีการส่งออกด้วยส่วนค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้า และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ รวมทั้ง ค่าประกันภัยในการขนส่งสินค้าเป็นภาระของผู้ซื้อในทันทีที่ของผ่านกัปเรือไปแล้ว - วันที่รับรู้รายได้จากการส่งออกสินค้าของผู้ขาย คือ วันที่ส่งมอบสินค้าที่ทำเรือประเทศไทย (๒) หากผู้ขายตกลงส่งมอบสินค้าด้วยเงื่อนไข Cost, Insurance and Freight (C.I.F.) - เงื่อนไขการส่งมอบ C.I.F. ผู้ขายจะสิ้นสุดภาระการส่งมอบสินค้า เมื่อผู้ขายได้ส่งมอบสินค้าข้ามกัปเรือขึ้นไปบนเรือสินค้า ผู้ขายเป็นผู้รับผิดชอบในการทำพิธีการส่งออก จ่ายค่าระวางเรือ และค่าประกันภัยขนส่งสินค้าเพื่อคุ้มครองความเสี่ยงภัยในการขนส่งสินค้าจนถึงมือผู้ซื้อให้แก่ผู้ซื้อด้วย - วันที่รับรู้รายได้จากการส่งออกสินค้าของผู้ขาย คือ วันที่ส่งมอบสินค้าที่ทำเรือในต่างประเทศ
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	การขายสินค้าโดยส่งออกให้รับรู้ตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕) ตามวิธีการบัญชี
๓. ภาษีมูลค่าเพิ่ม - สำหรับกรณีได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐	๑. ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากการขายสินค้าโดยส่งออก (มาตรา ๗๘ (๔) (ก)) ให้ความรับผิดเกิดขึ้นเมื่อชำระอากรขาออก วางหลักประกันอากรขาออก หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันอากรขาออก เว้นแต่ในกรณีที่ไม่ต้องเสียอากรขาออกหรือได้รับยกเว้นอากรขาออก ให้ถือว่าความรับผิดเกิดขึ้นในวันที่มีการออกใบขนสินค้าขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

^๒ Incoterms (International Commercial Terms) คือ เป็นข้อกำหนดในการส่งมอบสินค้า หรือเงื่อนไขการส่งมอบสินค้า โดยกำหนดเป็นมาตรฐานความหมายการค้าที่ใช้ตกลงในการทำสัญญาซื้อขายระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขายที่เป็นสากล ได้รับการดูแลและคุ้มครองโดยสภาหอการค้านานาชาติ (ICC: International Chamber of Commerce) ซึ่งยึดติดกับการค้าระหว่างชาติหลัก เพื่อให้ผู้ซื้อและผู้ขายทราบถึงขอบเขตความรับผิดชอบภาระค่าใช้จ่ายและความเสี่ยงต่าง ๆ โดยช่วยให้ทั้งสองฝ่ายที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมมีความเข้าใจตรงกัน โดย INCOTERM ปี ๒๐๑๐ มีทั้งหมด ๑๑ รูปแบบ คู่มือนี้เป็นเพียงคู่มือและตัวอย่างเพื่อเสริมความเข้าใจ ซึ่งอาจไม่ครอบคลุมและใช้อ้างอิงได้ทุกกรณี

รายการ	รายละเอียดด้านผู้ขาย
	<u>ประเด็นพิจารณาเพิ่มเติม</u> ● กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนส่งสินค้าไปต่างประเทศโดยทางไปรษณีย์จะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ จะต้องมียหลักฐานสำเนาใบขนสินค้าขาออกที่ผ่านพิธีการศุลกากรฉบับที่มีการสลักหลังการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่ามีการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน (คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. ๙๗/๒๕๔๓ฯ) ● กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ แต่ผู้ซื้อนำติดตัวออกไปนอกราชอาณาจักรเอง โดยมีได้กระทำพิธีการศุลกากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ (คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. ๙๗/๒๕๔๓ฯ) ๒. ฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าโดยการส่งออก (มาตรา ๗๙/๑ (๑)) ได้แก่ มูลค่าของสินค้าส่งออก โดยให้ใช้ราคา F.O.B. ของสินค้าบวกด้วยภาษีสรรพสามิต และภาษีและค่าธรรมเนียมอื่น แต่ไม่รวมอากรขาออก ราคา F.O.B. ได้แก่ ราคาสินค้า ณ ด่านศุลกากรส่งออกโดยไม่รวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งจากด่านศุลกากรส่งออกไปต่างประเทศ ๓. จัดทำใบกำกับภาษี ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้าโดยการส่งออกมีสิทธิใช้ใบกำกับสินค้าหรืออินวอยซ์ ซึ่งผู้ส่งออกได้ออกเป็นปกติตามประเพณีทางการค้าระหว่างประเทศเป็นใบกำกับภาษี (คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. ๑๓๒/๒๕๔๘ฯ) ๔. จัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม (มาตรา ๘๗ และประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๘๙)) ได้แก่ ๔.๑ รายงานภาษีขาย ให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นคือ วันที่ชำระอากรขาออก หรือวางหลักประกันอากรขาออก หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันอากรขาออก ซึ่งหมายถึงวันที่ประทับตราใบขนสินค้าขาออก ๔.๒ รายงานสินค้าและวัตถุดิบ ให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่จ่ายไปซึ่งสินค้าหรือวัตถุดิบตามปริมาณสินค้าหรือวัตถุดิบที่จ่ายไปจริง โดยจัดให้มีเอกสารประกอบการลงรายการเป็นใบสำคัญจ่ายสินค้า

๓.๒ รายได้จากการให้บริการ

๓.๒.๑ ข้อหารื้อ

กรณีถือเป็นการรับจ้างทำของ

อ้างตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“**มาตรา ๕๘๗** อันว่าจ้างทำของนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่าผู้รับจ้าง ตกลงจะทำการงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนสำเร็จให้แก่ บุคคลอีกคนหนึ่งเรียกว่าผู้ว่าจ้าง และผู้ว่าจ้างตกลงจะให้สินจ้างเพื่อผลสำเร็จแห่งการที่ทำงานนั้น”

กรณีตัวอย่าง

(๑) การพิจารณาข้อตกลงทางการค้าว่า เข้าลักษณะเป็นการขายสินค้าหรือการจ้างทำของจะต้องพิจารณาตามเจตนาที่แท้จริงของคู่สัญญาว่า คู่สัญญามุ่งที่จะโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินหรือมุ่งถึงการทำงานและผลสำเร็จของงานเป็นสำคัญ กรณีปรากฏข้อเท็จจริงว่า การประกอบกิจการของบริษัท ว. จะผลิตสินค้าตามคำสั่งของลูกค้าเท่านั้นโดยไม่มีการวางจำหน่ายเป็นการทั่วไปว่าจะใช้วัตถุดิบของบริษัท ว. หรือของผู้ว่าจ้างก็ตาม และไม่สามารถผลิตแม่พิมพ์ที่จับยึดชิ้นงานตามแบบของลูกค้ารายหนึ่งไปจำหน่ายให้กับลูกค้าอีกรายหนึ่งได้ เนื่องจากเป็นความลับทางการค้าของลูกค้ารายนั้นๆ จึงเป็นการมุ่งถึงผลสำเร็จของงานที่ทำ ถือเป็นการรับจ้างทำของตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อบริษัทฯ จ่ายค่าจ้างให้แก่บริษัท ว. ผู้จ่ายเงินมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ตามข้อ ๘ (๒) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

(ข้อหารื้อที่ กค ๐๗๐๒/๕๕๖๑ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓)

(๒) กรณี หากโรงงานฯ (ผู้รับจ้าง) มีได้ผลิตสินค้าขายเป็นปกติธุระ แต่รับจ้างผลิตสินค้าตามที่ห้างฯ (ผู้ว่าจ้าง) กำหนด กรณีดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นการรับจ้างทำของ ตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อห้างฯ (ผู้ว่าจ้าง) จ่ายค่าจ้างให้แก่โรงงานฯ (ผู้รับจ้าง) ห้างฯ มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ตามข้อ ๘ (๒) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ เรื่องสั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

กรณี หากโรงงานฯ ผลิตสินค้าขายเป็นปกติธุระ ต่อมาได้รับจ้างผลิตสินค้าตามที่ห้างฯ กำหนด โดยใช้วัตถุดิบของโรงงานฯ ผู้รับจ้าง กรณีดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นการขายสินค้า ไม่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ แต่อย่างใด

(ข้อหารื้อที่ กค ๐๗๐๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๑)

กรณีที่เกี่ยวข้องกับการขายสินค้า

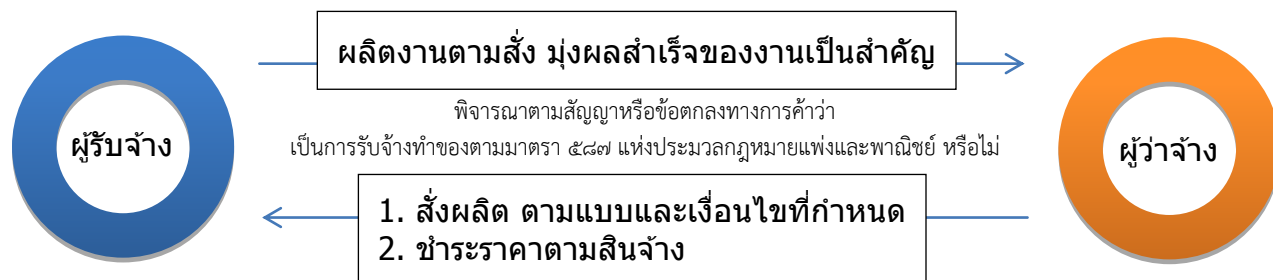
(๑) กรณีบริษัทฯ ผลิตสติ๊กเกอร์เพื่อจำหน่ายเป็นการทั่วไปเป็นปกติอยู่แล้ว แม้อาจจะผลิตสติ๊กเกอร์ตามคำสั่งลูกค้าการจำหน่ายหรือการรับทำดังกล่าว เข้าลักษณะเป็นการขายสินค้า เมื่อบริษัทฯ ได้รับชำระราคา ไม่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ เรื่องสั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ แต่อย่างใด

(ข้อหารือที่ กค ๐๘๑๑/๓๔๙๑ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๕)

(๒) วัตถุประสงค์การประกอบกิจการของบริษัทฯ ตามแบบคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ภ.พ. ๐๑ กิจการของบริษัทฯ เป็นประเภทผลิตและจำหน่ายกล่องกระดาษและกระดาษลูกฟูก บริษัทฯ ได้ผลิตกล่องขนาดมาตรฐานไว้เพื่อจำหน่ายแก่ลูกค้าทั่วไป แต่มีบางโอกาสที่บริษัทฯ ได้ไปรับจ้างลูกค้าเฉพาะรายเพื่อผลิตกล่องกระดาษตามรูปแบบที่ลูกค้ารายนั้นๆ ต้องการ กิจการของบริษัทฯ ตามข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้ ถือได้ว่า บริษัทฯ ทำกล่องกระดาษและกล่องกระดาษลูกฟูกไว้เพื่อขายเป็นปกติ การที่บริษัทฯ รับจ้างบริษัท ป. ผลิตกล่อง EMS FREE BOX แม้จะต้องผลิตกล่องดังกล่าวตามรูปแบบที่บริษัท ป. กำหนดให้กระทำ ก็ยังคงถือว่าเป็นการขายกล่อง EMS FREE BOX ให้แก่บริษัท ป. เมื่อบริษัท ป. จ่ายเงินค่ากล่อง จึงเป็นการชำระเงินค่าซื้อสินค้าและไม่อยู่ในบังคับต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

(ข้อหารือที่ กค ๐๗๐๖/๕๖๘ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๑)

๓.๒.๒ การรับรู้รายการทางบัญชี และภาษีอากรที่เกี่ยวข้อง

รายการ	รายละเอียดด้านผู้รับจ้าง
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	เดบิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร หรือลูกหนี้การค้า เครดิต รายได้จากการให้บริการ ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๘ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง รายได้ ย่อหน้า ๒๐ กิจการต้องรับรู้รายการรายได้จากการให้บริการเป็นรายได้ตาม <u>ขั้นความสำเร็จ</u> ของรายการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อต่อไปนี้ (๑) สามารถวัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ (๒) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่จะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการนั้น (๓) สามารถวัดขั้นความสำเร็จของรายการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานได้ อย่างน่าเชื่อถือ (๔) สามารถวัดมูลค่าของต้นทุนที่เกิดขึ้นแล้วและต้นทุนที่จะเกิดขึ้นเพื่อให้รายการนั้น เสร็จสมบูรณ์ได้อย่างน่าเชื่อถือ
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	รับรู้มูลค่าทั้งหมดจากรายได้จากการให้บริการตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕)
๓. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย	เมื่อผู้จ่ายเงิน (ผู้ว่าจ้าง) ที่เป็นนิติบุคคลจ่ายค่าจ้างทำของให้แก่ผู้รับเงิน (ผู้รับจ้าง) ต้องหัก ภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๓.๐
๔. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	๑. เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อ ในวันที่ได้รับชำระเงิน หรือวันที่ออกใบกำกับภาษี แล้วแต่กรณีใดจะเกิดก่อน ๒. จัดทำใบกำกับภาษี ๓. จัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ รายงานภาษีขาย
๕. อากรแสตมป์	ผู้รับจ้างต้องเสียอากรแสตมป์ ตามลักษณะแห่งตราสารที่ ๔. จ้างทำของ โดยคำนวณจากทุกจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๑,๐๐๐ บาท แห่งสินค้าจ้างที่กำหนดไว้ ต้องติดอากรแสตมป์ ๑ บาท

๓.๓ รายได้จากการให้บริการรับเหมาก่อสร้าง

รายการ	รายละเอียดด้านผู้ให้บริการรับเหมาก่อสร้าง
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง สัญญาก่อสร้าง ๑. รายได้ค่าก่อสร้าง ประกอบด้วย (๑) จำนวนรายได้เมื่อเริ่มแรกตามที่ตกลงไว้ในสัญญา และ (๒) จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสัญญาอันเกิดจากการดัดแปลงงาน การเรียกร้องค่าชดเชย หรือการจ่ายเงินเพื่อจูงใจ ๒. ในกรณีที่สัญญาก่อสร้างเป็นสัญญาราคาคงที่ กิจการสามารถประมาณผลของงานก่อสร้างตามสัญญาได้อย่างน่าเชื่อถือก็ต่อเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อต่อไปนี้ (๑) รายได้ค่าก่อสร้างทั้งสิ้นสามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ (๒) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับงานก่อสร้าง (๓) ต้นทุนการก่อสร้างที่จะจ่ายจนกระทั่งงานก่อสร้างแล้วเสร็จตามสัญญาสามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ และขึ้นความสำเร็จของงานก่อสร้าง ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานสามารถประมาณได้อย่างน่าเชื่อถือ และ (๔) ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับงานก่อสร้างสามารถระบุได้อย่างชัดเจนและวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ ซึ่งทำให้กิจการสามารถเปรียบเทียบต้นทุนการก่อสร้างที่เกิดขึ้นจริงกับต้นทุนที่ได้ประมาณไว้
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	รับรู้มูลค่าทั้งหมดจากรายได้และรายจ่ายของกิจการก่อสร้างโดยใช้เกณฑ์สิทธิตามอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จตามวิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป (มาตรา ๖๕ ประกอบคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๑/๒๕๒๘ฯ ข้อ ๓.๖)
๓. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย	เมื่อผู้จ่ายเงิน (ผู้ว่าจ้าง) ที่เป็นนิติบุคคลจ่ายค่าจ้างทำของให้แก่ผู้รับเงิน (ผู้รับจ้าง) ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๓.๐
๔. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	๑. เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อ ในวันที่ได้รับชำระเงิน หรือวันที่ออกใบกำกับภาษีแล้วแต่กรณีใดจะเกิดก่อน ๒. จัดทำใบกำกับภาษี ๓. จัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ รายงานภาษีขาย
๕. อากรแสดมป์	ผู้รับจ้างต้องเสียอากรแสดมป์ ตามลักษณะแห่งตราสารที่ ๔. จ้างทำของ โดยคำนวณจากทุกจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๑,๐๐๐ บาท แห่งสินจ้างที่กำหนดไว้ ต้องติดอากรแสดมป์ ๑ บาท

ด้านต้นทุนและรายจ่าย

๓.๔ ต้นทุนของสินค้าคงเหลือ

ประกอบด้วยรายการบัญชีสำหรับ การซื้อสินค้าหรือวัตถุดิบ การจ่ายค่าแรงงานทางตรง และต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสินค้าคงเหลือ ซึ่งกิจการผลิตเพื่อขาย หรือกิจการซื้อมาขายไป สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องได้

รายการ	รายละเอียดด้านผู้ขายที่สั่งซื้อสินค้าหรือด้านผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าสำเร็จรูป
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง สินค้าคงเหลือ ๑. ประเภทของสินค้าคงเหลือ แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ คือ ๑) กรณีกิจการซื้อมาขายไป ได้แก่ สินค้าที่กิจการซื้อมาและถือไว้เพื่อขายต่อ ๒) กรณีกิจการผลิตเพื่อขาย ได้แก่ สินค้าสำเร็จรูป สินค้าระหว่างผลิต วัตถุดิบ หรือวัสดุที่จะใช้ในกระบวนการผลิต ๒. ต้นทุนของสินค้าคงเหลือ (ราคาทุน) ประกอบด้วย ๑) ต้นทุนในการซื้อ (Costs of Purchase หรือ Direct Materials) ๒) ต้นทุนแปลงสภาพ (Costs of Conversion) ประกอบด้วย ต้นทุนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับสินค้าที่ผลิต ได้แก่ ค่าแรงงานทางตรง (Direct Labor) และค่าใช้จ่ายการผลิต (Overheads) ๓) ต้นทุนอื่นๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อให้สินค้าคงเหลือนั้นอยู่ในสถานที่และอยู่ในสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ๓. การวัดมูลค่าสินค้าคงเหลือ สินค้าคงเหลือต้องวัดมูลค่าด้วยราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ^๓ แล้วแต่มูลค่าใดจะต่ำกว่า ๔. การรับรู้เป็นต้นทุน เมื่อมีการขายสินค้าคงเหลือออกไป มูลค่าตามบัญชีของสินค้าคงเหลือนั้นต้องรับรู้เป็นต้นทุนขายในงวดที่มีการรับรู้รายได้ที่เกี่ยวข้อง
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	๑. รับรู้เป็นต้นทุนของสินค้า ตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕) ๒. ราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณตามราคาทุนหรือราคาตลาด แล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่า และให้ถือราคานี้เป็นราคาสินค้าคงเหลือยกมาสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใหม่ด้วย (มาตรา ๖๕ ทวิ (๖))

^๓ มูลค่าสุทธิที่จะได้รับ หมายถึง ราคาโดยประมาณที่คาดว่าจะขายได้ หัก ประมาณการต้นทุนในการผลิตสินค้านั้นให้เสร็จและต้นทุนที่จำเป็นต้องจ่ายไปเพื่อให้ขายสินค้านั้นได้

รายการ	รายละเอียดด้านผู้ขายที่สั่งซื้อสินค้าหรือด้านผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าสำเร็จรูป																		
๓. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย	๑. กรณีซื้อสินค้าหรือวัตถุดิบ ผู้จ่ายเงินได้ (ผู้ซื้อ) จ่ายสำหรับการซื้อสินค้า ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๐.๗๕ <table border="1"> <thead> <tr> <th>ประเภทสินค้า</th><th>ประเภทผู้ซื้อ (ผู้จ่ายเงินได้)</th></tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ยางแผ่นหรือยางชนิดอื่นอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของต้นยางพารา</td><td>ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากยางดังกล่าว ไม่ว่าจะใช้ยางนั้นเป็นส่วนใหญ่หรือไม่</td></tr> <tr> <td>มันสำปะหลัง</td><td>ผู้ส่งออก</td></tr> <tr> <td>ปอ</td><td>ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตกระสอบป่าน ผ้ากระสอบป่าน ด้ายทอกระสอบป่าน หรือทอผ้ากระสอบป่าน เชือกหรือผลิตภัณฑ์ใด ๆ ที่ผลิตจากปอ ไม่ว่าจะใช้ปอนั้นเป็นส่วนใหญ่หรือไม่</td></tr> <tr> <td>ข้าวโพด</td><td>ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตน้ำมันพืชหรืออาหารสัตว์ทุกชนิด</td></tr> <tr> <td>อ้อย</td><td>ผู้ผลิตน้ำตาลทุกชนิด</td></tr> <tr> <td>เมล็ดกาแฟ ไม่ว่าจะคั่วแล้วหรือไม่</td><td>ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากกาแฟ</td></tr> <tr> <td>ผลปาล์มน้ำมัน ไม่ว่าจะเป็นส่วนใดของผล</td><td>ผู้ผลิตน้ำมันปาล์มหรือผู้ผลิตน้ำมันพืช</td></tr> <tr> <td>ข้าว (หมายความว่า ข้าวสาร ปลายข้าว ข้าวกล้อง ปลายข้าวกล้อง ข้าวเหนียว และปลายข้าวเหนียว) ทั้งนี้ ไม่ว่าจะป่นข้าวเจ้าหรือข้าวเหนียว)</td><td>ผู้ส่งออก</td></tr> </tbody> </table> ๒. กรณีจ่ายค่าแรงงานทางตรง ๒.๑ กรณีจ่ายเป็นเงินเดือนให้แก่พนักงานของกิจการตามมาตรา ๔๐ (๑) โดยพิจารณาเนื่องจากการจ้างในสัญญาจ้างแรงงานตามมาตรา ๕๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือค่าจ้างทำของตามมาตรา ๔๐ (๒) ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย (มาตรา ๕๐ (๑)) ดังนี้ (๑) ให้คำนวณหาจำนวนเงินได้พึงประเมินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปี โดยให้นำเงินได้พึงประเมินที่จ่ายแต่ละคราวคูณด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย (ต่อปี) (๒) นำจำนวนเงินได้พึงประเมินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปีตาม (๑) มาหักค่าใช้จ่าย/ค่าลดหย่อน และคำนวณภาษีตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดาเป็นเงินภาษีทั้งสิ้น (๓) นำจำนวนเงินภาษีทั้งสิ้นที่คำนวณได้ตาม (๒) มาหารด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย (ต่อปี) ตาม (๑) ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใด ให้หักเป็นเงินภาษี ณ ที่จ่าย ในแต่ละคราวที่จ่ายเงินนั้น ๒.๒ กรณีจ่ายค่าจ้างทำของตามมาตรา ๔๐ (๒) (๓) และ (๔) ให้แก่บุคคลอื่นหรือนิติบุคคล โดยพิจารณาเนื่องจากการจ้างในสัญญาจ้างทำของตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ - ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๓.๐ (ตามมาตรา ๓ เตรส และคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ข้อ ๘)	ประเภทสินค้า	ประเภทผู้ซื้อ (ผู้จ่ายเงินได้)	ยางแผ่นหรือยางชนิดอื่นอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของต้นยางพารา	ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากยางดังกล่าว ไม่ว่าจะใช้ยางนั้นเป็นส่วนใหญ่หรือไม่	มันสำปะหลัง	ผู้ส่งออก	ปอ	ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตกระสอบป่าน ผ้ากระสอบป่าน ด้ายทอกระสอบป่าน หรือทอผ้ากระสอบป่าน เชือกหรือผลิตภัณฑ์ใด ๆ ที่ผลิตจากปอ ไม่ว่าจะใช้ปอนั้นเป็นส่วนใหญ่หรือไม่	ข้าวโพด	ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตน้ำมันพืชหรืออาหารสัตว์ทุกชนิด	อ้อย	ผู้ผลิตน้ำตาลทุกชนิด	เมล็ดกาแฟ ไม่ว่าจะคั่วแล้วหรือไม่	ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากกาแฟ	ผลปาล์มน้ำมัน ไม่ว่าจะเป็นส่วนใดของผล	ผู้ผลิตน้ำมันปาล์มหรือผู้ผลิตน้ำมันพืช	ข้าว (หมายความว่า ข้าวสาร ปลายข้าว ข้าวกล้อง ปลายข้าวกล้อง ข้าวเหนียว และปลายข้าวเหนียว) ทั้งนี้ ไม่ว่าจะป่นข้าวเจ้าหรือข้าวเหนียว)	ผู้ส่งออก
ประเภทสินค้า	ประเภทผู้ซื้อ (ผู้จ่ายเงินได้)																		
ยางแผ่นหรือยางชนิดอื่นอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของต้นยางพารา	ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากยางดังกล่าว ไม่ว่าจะใช้ยางนั้นเป็นส่วนใหญ่หรือไม่																		
มันสำปะหลัง	ผู้ส่งออก																		
ปอ	ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตกระสอบป่าน ผ้ากระสอบป่าน ด้ายทอกระสอบป่าน หรือทอผ้ากระสอบป่าน เชือกหรือผลิตภัณฑ์ใด ๆ ที่ผลิตจากปอ ไม่ว่าจะใช้ปอนั้นเป็นส่วนใหญ่หรือไม่																		
ข้าวโพด	ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตน้ำมันพืชหรืออาหารสัตว์ทุกชนิด																		
อ้อย	ผู้ผลิตน้ำตาลทุกชนิด																		
เมล็ดกาแฟ ไม่ว่าจะคั่วแล้วหรือไม่	ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากกาแฟ																		
ผลปาล์มน้ำมัน ไม่ว่าจะเป็นส่วนใดของผล	ผู้ผลิตน้ำมันปาล์มหรือผู้ผลิตน้ำมันพืช																		
ข้าว (หมายความว่า ข้าวสาร ปลายข้าว ข้าวกล้อง ปลายข้าวกล้อง ข้าวเหนียว และปลายข้าวเหนียว) ทั้งนี้ ไม่ว่าจะป่นข้าวเจ้าหรือข้าวเหนียว)	ผู้ส่งออก																		

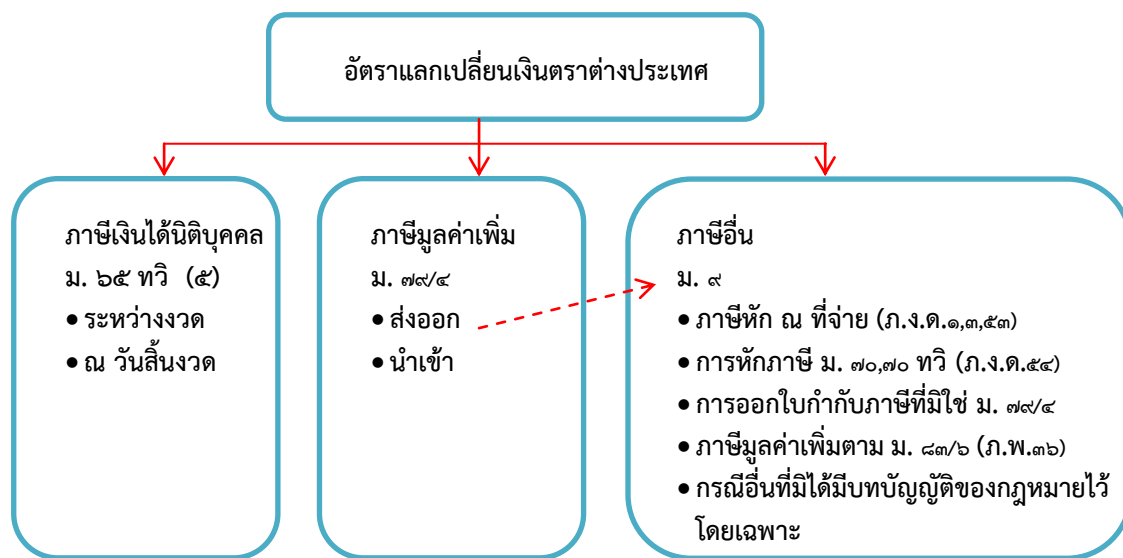
รายการ	รายละเอียดด้านผู้ขายที่สั่งซื้อสินค้าหรือด้านผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าสำเร็จรูป
	๓. กรณีจ่ายค่าใช้จ่ายในการผลิต ตามมาตรา ๔๐ (๖) (๗) และ (๘) ที่มีลักษณะเป็นค่าจ้างทำของตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ - ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๓.๐
๔. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	๑. กรณีซื้อสินค้าหรือวัตถุดิบจากผู้ขายที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการต้องเรียกใบกำกับภาษีจากผู้ขาย โดยวันที่ในใบกำกับภาษีต้องระบุตามวันที่รับมอบสินค้า หรือวันที่ได้ชำระเงิน หรือวันที่ออกใบกำกับภาษี แล้วแต่กรณีใดจะเกิดก่อน ๒. กรณีจ่ายค่าบริการให้แก่ผู้ให้บริการที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการต้องเรียกใบกำกับภาษีจากผู้ให้บริการ โดยวันที่ในใบกำกับภาษีต้องระบุตามวันที่ได้รับชำระเงิน หรือวันที่ออกใบกำกับภาษี แล้วแต่กรณีใดจะเกิดก่อน ๓. จัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม (มาตรา ๘๗ และประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๘๙)) ได้แก่ ๓.๑ รายงานภาษีซื้อ ให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่รับใบกำกับภาษี ๓.๒ รายงานสินค้าและวัตถุดิบ (ไม่รวมถึงกิจการให้บริการ) ให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่รับมาซึ่งสินค้าหรือวัตถุดิบ ตามปริมาณสินค้าหรือวัตถุดิบที่รับมา โดยจัดให้มีเอกสารประกอบการลงรายงานเป็นใบสำคัญรับสินค้า
๕. อากรแสตมป์	กรณีต้นทุนค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวกับสินค้าคงเหลือ หากมีการทำสัญญาว่าจ้างที่มีลักษณะเป็นค่าจ้างทำของตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ - ผู้รับจ้างต้องเสียอากรแสตมป์ ตามลักษณะแห่งตราสารที่ ๔. จ้างทำของ โดยคำนวณจากทุกจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๑,๐๐๐ บาท แห่งเงินจ้างที่กำหนดไว้ ต้องติดอากรแสตมป์ ๑ บาท

๓.๕ การนำเข้าสินค้าหรือวัตถุดิบจากต่างประเทศ

รายการ	รายละเอียดด้านผู้สั่งซื้อสินค้าหรือวัตถุดิบจากต่างประเทศ
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	๑. ราคาทุนของสินค้าให้พิจารณาตามเงื่อนไขการส่งมอบสินค้าเป็นสำคัญ (ตามหลักการโอนความเสี่ยงและผลตอบแทน) โดยพิจารณาตามเงื่อนไขข้อกำหนดทางการค้าที่ระบุเงื่อนไขข้อกำหนดในการส่งมอบสินค้า หรือเงื่อนไขการส่งมอบสินค้า Incoterms (Term Of Shipment) ว่าจะใช้ราคา F.O.B. หรือราคา C.I.F. หรือวิธีอื่นตามที่ตกลงไว้ เช่น (๑) หากผู้ขายตกลงส่งมอบสินค้าด้วยเงื่อนไข Free On Board (F.O.B.) - เงื่อนไขการส่งมอบ F.O.B. ผู้ขายจะสิ้นสุดภาระการส่งมอบสินค้า เมื่อผู้ขายได้ส่งมอบสินค้าข้ามกาบเรือขึ้นไปบนเรือสินค้า ณ ท่าเรือต้นทางที่ระบุไว้ ผู้ขายเป็นผู้รับผิดชอบการทำพิธีการส่งออกด้วยส่วนค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้า และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ รวมทั้ง ค่าประกันภัยในการขนส่งสินค้าเป็นภาระของผู้ซื้อในทันทีที่ของผ่านกาบระวางเรือไปแล้ว - วันที่รับรู้รายการซื้อสินค้าของผู้ซื้อ คือ วันที่สินค้าข้ามกาบเรือขึ้นไปบนเรือสินค้า ณ ท่าเรือต่างประเทศ (๒) หากผู้ขายตกลงส่งมอบสินค้าด้วยเงื่อนไข Cost, Insurance and Freight (C.I.F.) - เงื่อนไขการส่งมอบ C.I.F. ผู้ขายจะสิ้นสุดภาระการส่งมอบสินค้า เมื่อผู้ขายได้ส่งมอบสินค้าข้ามกาบเรือขึ้นไปบนเรือสินค้า ผู้ขายเป็นผู้รับผิดชอบในการทำพิธีการส่งออก จ่ายค่าระวางเรือ และค่าประกันภัยขนส่งสินค้าเพื่อคุ้มครองความเสี่ยงภัยในการขนส่งสินค้าจนถึงมือผู้ซื้อให้แก่ผู้ซื้อด้วย - วันที่รับรู้รายการซื้อสินค้าของผู้ซื้อ คือ วันที่รับมอบสินค้า ณ ท่าเรือประเทศไทย ๒. บันทึกรายการต้นทุนของสินค้าคงเหลือ ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง สินค้าคงเหลือ (ดูหัวข้อ ๓.๔)
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	๑. รับรู้เป็นต้นทุนของสินค้า ตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕) ๒. ราคาทุนของสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนในท้องตลาดของวันที่ได้สินค้านั้นมา เว้นแต่เงินตราต่างประเทศนั้น จะแลกได้ในอัตราทางราชการ ก็ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราทางราชการนั้น (มาตรา ๖๕ ทวิ (๘)) ๓. ราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณตามราคาทุนหรือราคาตลาด แล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่า และให้ถือราคานั้นเป็นราคาสินค้าคงเหลือยกมาสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใหม่ด้วย (มาตรา ๖๕ ทวิ (๖))
๓. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	๑. ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากการนำเข้า (มาตรา ๗๘/๒ (๑)) ให้ความรับผิดเกิดขึ้นเมื่อชำระอากรขาเข้า วางหลักประกันอากรขาเข้า หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันอากรขาเข้า เว้นแต่กรณีที่ไม่ต้องเสียอากรขาเข้าหรือได้รับยกเว้นอากรขาเข้า ก็ให้ถือว่าความรับผิดเกิดขึ้นในวันที่มีการออกใบขนสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

รายการ	รายละเอียดด้านผู้สั่งซื้อสินค้าหรือวัตถุดิบจากต่างประเทศ
	๒. ฐานภาษีสำหรับการนำเข้าสินค้าทุกประเภท (มาตรา ๗๙/๒ (๑)) ได้แก่ มูลค่าของสินค้านำเข้า โดยให้ใช้ราคา C.I.F. ของสินค้าบวกด้วยอากรขาเข้า ภาษีสรรพสามิตตามที่กำหนดในมาตรา ๗๗/๑(๑๙) ค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนและภาษีและค่าธรรมเนียมอื่นตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ราคา C.I.F. ได้แก่ ราคาสินค้าบวก ด้วยค่าประกันภัยและค่าขนส่งถึงด่านศุลกากรที่นำสินค้านั้นเข้าในราชอาณาจักร ๓. ใบกำกับภาษี (ภาษีซื้อ) ๓.๑ สำหรับสินค้าที่นำเข้า ให้กรมศุลกากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตาม ๒. เพื่อกรมสรรพากร ๓.๒ ใบเสร็จรับเงินที่กรมศุลกากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อกรมสรรพากร ให้ถือเป็นใบกำกับภาษี (มาตรา ๘๖/๑๔) ๔. จัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม (มาตรา ๘๗ และประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๘๙)) ได้แก่ ๔.๑ รายงานภาษีซื้อ ให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับใบกำกับภาษี ๔.๒ รายงานสินค้าและวัตถุดิบ ให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่รับมาซึ่งสินค้าหรือวัตถุดิบ ตามปริมาณสินค้าหรือวัตถุดิบที่รับมา โดยจัดให้มีเอกสารประกอบการลงรายการเป็นใบสำคัญรับสินค้า

๓.๖ กำไรขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยน

รายการ	รายละเอียด
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ <u>การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก</u> รายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ หมายถึง รายการที่กำหนดไว้เป็นเงินตราต่างประเทศ หรือจะต้องชำระเป็นเงินตราต่างประเทศ รวมถึงรายการที่เกิดขึ้นเมื่อกิจการ - ซื้อหรือขายสินค้าหรือบริการ ซึ่งกำหนดราคาเป็นเงินตราต่างประเทศ - กู้ยืมหรือให้กู้ยืมเงินด้วยจำนวนเงินที่จะต้องชำระ หรือได้รับชำระคืนเป็นเงินตราต่างประเทศ หรือ - ได้มาหรือจำหน่ายไปซึ่งสินทรัพย์ หรือก่อหรือชำระหนี้สิน ซึ่งกำหนดค่าเป็นเงินตราต่างประเทศ รายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศต้องบันทึกการรับรู้มูลค่าเริ่มแรกเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน โดยการแปลงจำนวนเงินตราต่างประเทศด้วยอัตราแลกเปลี่ยนทันที (หมายถึง อัตราแลกเปลี่ยนสำหรับการส่งมอบทันที) ของสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานกับสกุลเงินต่างประเทศ ณ วันที่เกิดรายการ <u>การรายงาน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานแต่ละงวด</u> - รายการที่เป็นตัวเงินซึ่งเป็นเงินตราต่างประเทศให้แปลงค่าโดยใช้อัตราปิด (หมายถึง อัตราแลกเปลี่ยนทันที ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน) - รายการที่ไม่เป็นตัวเงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ซึ่งบันทึกไว้ด้วยราคาทุนเดิมให้แปลงค่าโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เกิดรายการ และ - รายการที่ไม่เป็นตัวเงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ซึ่งบันทึกไว้ด้วยมูลค่ายุติธรรมให้แปลงค่าโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่วัดมูลค่ายุติธรรมนั้น

รายการ	รายละเอียด
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	๑. กรณีรายการที่เกิดขึ้นระหว่างรอบระยะเวลาบัญชี (มาตรา ๖๕ ทวิ (๕) วรรคสอง และ คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.๑๓๒/๒๕๔๘ฯ ข้อ ๓) ๑.๑ เงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สิน ซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่รับมา หรือจ่ายไปในช่วงรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทยตาม <u>ราคาตลาด</u> ในวันที่รับมาหรือจ่ายไปนั้น ๑.๒ ราคาตลาดตาม ๑.๑ หมายถึง อัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นจริงในทางปฏิบัติจากการนำ เงินสกุลบาทไปแลกเปลี่ยนเงินสกุลต่างประเทศ หรือเกิดจากการนำเงินสกุลต่างประเทศไป แลกเป็นเงินสกุลบาท ซึ่งได้แก่ (๑) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของธนาคารพาณิชย์ที่ได้ประกาศไว้ในการคำนวณ เงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในแต่ละวัน (อัตราซื้อหรืออัตรายาย) หรือ (๒) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราอ้างอิงประจำวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ประกาศไว้ในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในแต่ละวัน (อัตราซื้อถัวเฉลี่ย หรืออัตรายายถัวเฉลี่ย) ๒. กรณียอดคงเหลือ ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี (มาตรา ๖๕ ทวิ (๕) วรรคหนึ่ง และ คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.๑๓๒/๒๕๔๘ฯ ข้อ ๒) ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดำเนินการ ดังนี้ ๒.๑ คำนวณค่าหรือราคาของเงินตราหรือทรัพย์สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราถัวเฉลี่ยที่ ธนาคารพาณิชย์รับซื้อซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้ ๒.๒ คำนวณค่าหรือราคาของหนี้สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราถัวเฉลี่ยที่ธนาคาร พาณิชย์ขาย ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้
๓. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	๑. กรณีได้รับเงินตราต่างประเทศจากการขายสินค้าหรือการให้บริการ (มาตรา ๗๙/๔ (๑) และคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.๑๓๒/๒๕๔๘ฯ ข้อ ๕ ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามมาตรา ๙) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องแสดงมูลค่าของสินค้าหรือของบริการและจำนวน ภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นหน่วยเงินตราไทยในใบกำกับภาษี โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา (มาตรา ๙) ตามวิธีการดังต่อไปนี้ เป็นอัตราแลกเปลี่ยนในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทย (๑) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของธนาคารพาณิชย์ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ ที่ได้ประกาศไว้ในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในแต่ละวัน (อัตราซื้อ) หรือ (๒) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราอ้างอิงประจำวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศ ไว้ในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในแต่ละวัน (อัตราซื้อถัวเฉลี่ย) เมื่อได้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามวิธีการหนึ่งวิธีการใดแล้ว ต้องใช้อัตราแลกเปลี่ยน เงินตรานั้นตลอดไป เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรจึงจะเปลี่ยนแปลงวิธีการได้ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับชำระราคาสินค้าและค่าบริการด้วยเช็ค ให้คำนวณ มูลค่าของสินค้าหรือของบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นหน่วยเงินตราไทยตามวันที่ที่ลง ในเช็ค และให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยตามข้างต้น กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้ออกใบกำกับภาษี เป็นหน่วยเงินตราต่างประเทศ (มาตรา ๘๖/๔ วรรคสอง) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องระบุ

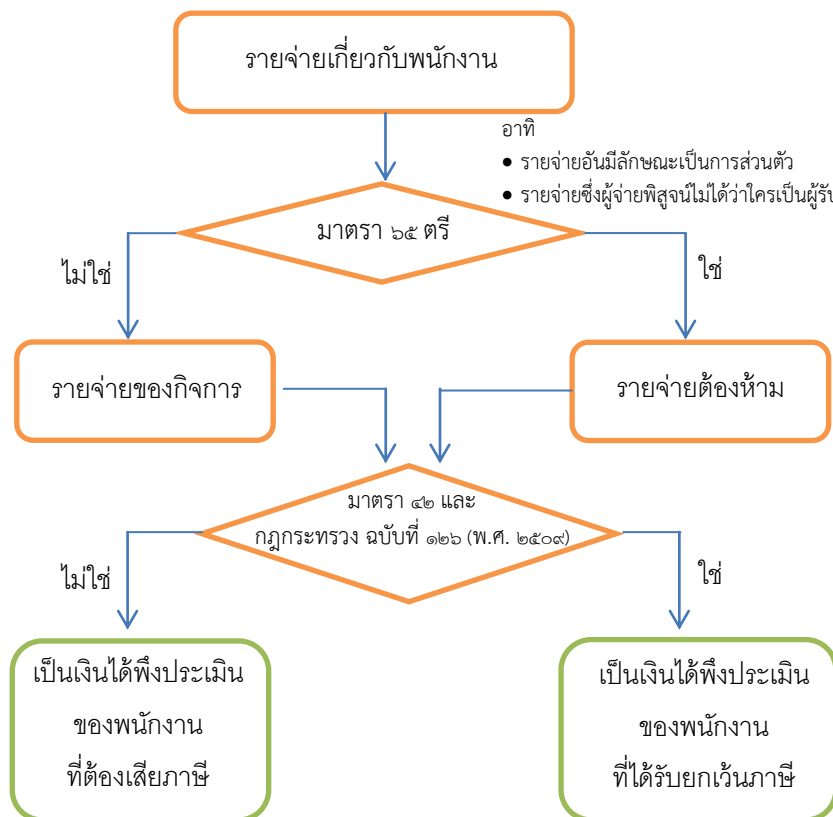
รายการ	รายละเอียด
	อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยตามมาตรา ๙ ไว้ในใบกำกับภาษีด้วย ๒. กรณีนำเข้าสินค้า (มาตรา ๗๙/๔ (๒) และ คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.๑๓๒/๒๕๔๘ ฯ ข้อ ๘) ให้คำนวณราคา C.I.F. ของสินค้านำเข้าที่เป็นเงินตราต่างประเทศ เป็นเงินตราไทยตามอัตราที่กรมศุลกากรใช้คำนวณเพื่อเรียกเก็บอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร
๔. ภาษีอื่น (๑) การหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามมาตรา ๓ เตรีส มาตรา ๕๐ มาตรา ๖๙ ทวิ และมาตรา ๖๙ ตริ (๒) การหักภาษีตามมาตรา ๗๐ (๓) การหักภาษีจากการจำหน่ายสินค้าไร้อัตรา ๗๐ ทวิ (๔) การออกใบกำกับภาษี (TAX INVOICE) สำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการที่ไม่สามารถคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา ๗๙/๔ (๕) การนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๘๓/๖ (๖) กรณีอื่นที่มีได้มีบทบัญญัติของกฎหมายไว้โดยเฉพาะ	ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามวิธีการดังต่อไปนี้ เป็นอัตราแลกเปลี่ยนในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทย (๑) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของธนาคารพาณิชย์ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ที่ได้ประกาศไว้ในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในแต่ละวัน (๒) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราอ้างอิงประจำวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศไว้ในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในแต่ละวัน การใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามวิธีการตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามวิธีการหนึ่งวิธีการใดแล้ว ต้องใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรานั้นตลอดไป เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรจึงจะเปลี่ยนแปลงวิธีการได้ (พิจารณาตามกฎหมายทั่วไป คือ มาตรา ๙ และ ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยตามมาตรา ๙ แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘)

ตัวอย่างตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.๑๓๒/๒๕๔๘ฯ

บริษัท ก จำกัด ประกอบกิจการขายเม็ดพลาสติก ได้มีการขายเม็ดพลาสติกให้แก่บริษัทในต่างประเทศ โดยตกลงราคาสินค้าเป็นหน่วยเงินตราต่างประเทศ บริษัท ก จำกัด ดำเนินการส่งออกสินค้าและบันทึกบัญชีในวันพฤหัสบดีที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๘

บริษัท ก จำกัด มีสิทธิใช้อัตราแลกเปลี่ยนในการบันทึกบัญชีเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ดังนี้ (๑) ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา (อัตราซื้อ) ของธนาคารพาณิชย์ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ที่ได้ประกาศไว้ในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในวันพฤหัสบดีที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๘ หรือ (๒) ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราอ้างอิงประจำวัน (อัตราซื้อถัวเฉลี่ยซึ่งจะเป็น SIGHT หรือ T/T ก็ได้) ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศไว้ ณ วันพฤหัสบดีที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นอัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ยของเงินสกุลต่าง ๆ ณ สิ้นวันทำการประจำวันพุธที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๘	บริษัท ก จำกัด มีสิทธิใช้อัตราแลกเปลี่ยนในการออกใบกำกับภาษีดังนี้ (๑) ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา (อัตราซื้อ) ของธนาคารพาณิชย์ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ที่ได้ประกาศไว้ในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในวันพฤหัสบดีที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๘ หรือ (๒) ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราอ้างอิงประจำวัน (อัตราซื้อถัวเฉลี่ยซึ่งจะเป็น SIGHT หรือ T/T ก็ได้) ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศไว้ ณ วันพฤหัสบดีที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นอัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ยของเงินสกุลต่าง ๆ ณ สิ้นวันทำการประจำวันพุธที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๘
--	---

๓.๗ รายจ่ายเกี่ยวกับพนักงาน

๓.๗.๑ สัญญาจ้างแรงงานตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“**มาตรา ๕๗๕** อันว่าจ้างแรงงานนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งเรียกว่าลูกจ้าง ตกลงจะทำงานให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่านายจ้าง และนายจ้างตกลงจะให้สินจ้างตลอดเวลาที่ทำงานให้”

๓.๗.๒ โดยทั่วไปรายจ่ายที่กิจการได้จ่ายเป็นค่าตอบแทนให้แก่พนักงาน สามารถถือเป็นรายจ่ายของกิจการได้ เว้นแต่รายจ่ายที่เป็นรายจ่ายต้องห้าม ตามมาตรา ๖๕ ตรี อาทิ

- (๑) รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว ตามมาตรา ๖๕ ตรี (๓)
- (๒) รายจ่ายซึ่งผู้จ่ายพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ ตามมาตรา ๖๕ ตรี (๑๘)

๓.๗.๓ เงินเดือนและค่าตอบแทนที่พนักงานได้รับจากกิจการ แบ่งเป็น ๒ ลักษณะ ดังนี้

(๑) ถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ของพนักงาน และเมื่อกิจการได้จ่ายเงินได้ลักษณะนี้ ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายไว้ทุกคราวที่จ่ายเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๕๐ (๑)) ตามวิธีดังนี้

(ก) ให้คำนวณหาจำนวนเงินได้พึงประเมินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปี โดยให้นำเงินได้พึงประเมินที่จ่ายแต่ละคราวคูณด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย (ต่อปี)

(ข) ให้นำจำนวนเงินได้พึงประเมินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปีตาม (ก) มาหักค่าใช้จ่าย/ค่าลดหย่อน และคำนวณภาษีตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดาเป็นเงินภาษีทั้งสิ้น

(ค) ให้นำจำนวนเงินภาษีทั้งสิ้นที่คำนวณได้ตาม (ข) มาหารด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย (ต่อปี) ตาม (ก) ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใด ให้หักเป็นเงินภาษี ณ ที่จ่าย ในแต่ละคราวที่จ่ายเงินนั้น

(๒) ถือเป็นเงินได้พึงประเมินที่ซึ่งได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ได้แก่

(ก) เงินได้ที่บัญญัติไว้ตามมาตรา ๔๒ อาทิ

- ค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าพาหนะ ซึ่งลูกจ้าง หรือผู้รับหน้าที่หรือตำแหน่งงาน หรือผู้รับทำงานให้ ได้จ่ายไปโดยสุจริตตามความจำเป็นเฉพาะ ในการที่ต้องปฏิบัติการตามหน้าที่ของตนและได้จ่ายไปทั้งหมดในการนั้น

- ค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามอัตราที่รัฐบาลกำหนดไว้ โดยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยอัตราค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทาง

- เงินได้ที่ได้รับจากการให้โดยเสน่หาเนื่องในพิธี หรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี ทั้งนี้ จากบุคคลซึ่งมิใช่บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือคู่สมรสเฉพาะเงินได้ในส่วนที่ไม่เกินสิบล้านบาทตลอดปีภาษีนั้น

(ข) เงินได้ที่กำหนดไว้ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) อาทิ

- เงินได้ส่วนที่เป็นค่ารักษาพยาบาลที่นายจ้างจ่ายให้ หรือจ่ายแทนลูกจ้างเป็นค่ารักษาพยาบาล สำหรับ ๑) ลูกจ้าง สามี ภริยา บุพการีหรือผู้สืบสันดาน ซึ่งอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของลูกจ้าง ทั้งนี้ เฉพาะสำหรับการรักษาพยาบาลที่กระทำในประเทศไทย และ ๒) ลูกจ้างในกรณีที่ต้องได้รับการรักษาพยาบาลในต่างประเทศในขณะที่ปฏิบัติการตามหน้าที่ในต่างประเทศเป็นครั้งคราว ทั้งนี้ เงินจำนวนดังกล่าวได้จ่ายไปทั้งหมดในการนั้น

- เงินได้ที่คำนวณได้จากมูลค่าของเครื่องแบบซึ่งลูกจ้างได้รับจากนายจ้างในจำนวนคนละไม่เกินสองชุดต่อปี และเสื้อนอกในจำนวนคนละไม่เกินหนึ่งตัวต่อปี

“เครื่องแบบ” หมายความว่า เครื่องแต่งกาย รวมทั้งสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายที่กำหนดให้แต่งเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน แต่ไม่รวมถึงรองเท้าที่อาจใช้งานได้ทั่วไป ชุดชั้นใน หรือสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายที่ทำด้วยโลหะหรืออัญมณีที่มีค่าเช่น เงิน ทองคำ หับทิม หยก

“เสื้อนอก” หมายความว่า รวมถึง ชุดไทยพระราชทานและเสื้อที่นิยมใช้ในการแต่งกายไปในงานสำคัญต่างๆ

- เงินได้เท่าที่นายจ้างจ่ายเป็นเบี้ยประกันภัยให้แก่บริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยที่ประกอบกิจการในราชอาณาจักร สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยกลุ่มที่มีกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งปี เฉพาะในส่วนที่คุ้มครองค่ารักษาพยาบาลสำหรับ ๑) ลูกจ้าง สามี ภริยา บุพการีหรือผู้สืบสันดานซึ่งอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของลูกจ้าง ทั้งนี้ เฉพาะการรักษาพยาบาลในประเทศไทย และ ๒) ลูกจ้าง ในกรณีที่จำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลในต่างประเทศ ในขณะที่ปฏิบัติการตามหน้าที่ในต่างประเทศเป็นครั้งคราว

๓.๗.๔ กรณีกิจการเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและมีรายจ่ายเกี่ยวกับพนักงาน

(๑) หากได้จำหน่าย จ่าย โอนสินค้าให้แก่พนักงานและลูกจ้าง โดยไม่มีค่าตอบแทนและไม่ได้เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ถือเป็นการขายสินค้าตามมาตรา ๗๗/๑(๘) ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เกิดขึ้นเมื่อมีการส่งมอบสินค้า ทั้งนี้ กิจการมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น โดยไม่ต้องจัดทำใบกำกับภาษี ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. ๘๖/๒๕๔๒ฯ อาทิ

(ก) บริษัท ก.จำกัด นำอาหารกระป๋องที่ผลิตหรือซื้อมาเพื่อขาย แจกให้แก่พนักงาน เพื่อนำไปบริโภคที่บ้านนอกเวลาปฏิบัติงาน บริษัทฯ มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของอาหารกระป๋องที่นำไปแจก

(ข) บริษัท ข.จำกัด ประกอบกิจการผลิตอุปกรณ์และชิ้นส่วนยานพาหนะ บริษัทฯ มีข้อบังคับและประกาศจ่ายรางวัลสำหรับพนักงานเพื่อเป็นขวัญกำลังใจในการทำงานติดต่อกันโดยไม่หยุดงาน เช่นทำงานมา ๕ ปี ได้ทองคำหนัก ๒ บาท ทำงานมา ๔ ปี ได้ทองคำหนัก ๑ บาท บริษัทฯ มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของทองคำที่นำไปแจกเป็นรางวัล

(๒) ค่าตอบแทนที่จ่ายให้พนักงานและลูกจ้างดังต่อไปนี้ ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม (ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๔๐))

(ก) มูลค่าของอาหารและเครื่องดื่มที่นายจ้างจัดหาให้กับพนักงานหรือลูกจ้างในระหว่างเวลาปฏิบัติงาน ตามระเบียบเกี่ยวกับสวัสดิการของพนักงานหรือลูกจ้าง โดยมูลค่าของอาหารและเครื่องดื่มดังกล่าวต้องมีราคาไม่เกินสมควร

(ข) มูลค่าของเครื่องแบบที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งเป็นนายจ้างได้มอบให้แก่ลูกจ้างในจำนวนคนละไม่เกินสองชุดต่อปี และเสื้อนอกในจำนวนคนละไม่เกินหนึ่งตัวต่อปี

“เครื่องแบบ” หมายความว่า เครื่องแต่งกายรวมทั้งสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายที่กำหนดให้แต่งเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน แต่ไม่รวมถึงรองเท้าที่อาจใช้งานได้ทั่วไป ชุดชั้นใน หรือสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายที่ทำด้วยโลหะหรืออัญมณีมีค่า เช่น เงิน ทองคำ ทับทิม หยก

“เสื้อนอก” หมายความว่า รวมถึงชุดไทยพระราชทาน และเสื้อที่นิยมใช้ในการแต่งกายไปในงานสำคัญต่าง ๆ

๓.๗.๕ ข้อหาหรือที่เกี่ยวข้อง

(๑) บริษัทฯ ได้ทำประกันชีวิตและสุขภาพให้แก่พนักงานที่ทำงานมาครบ ๓ ปี ทุกคน (ประกันชีวิตหมู่) ซึ่งการทำประกันชีวิตดังกล่าวได้รับความยินยอมจากพนักงานเหล่านั้น โดยกรมธรรม์จะทำเพียงฉบับเดียว มิได้แยกเป็นรายบุคคล ระบุชื่อผู้ถือกรมธรรม์ คือ บริษัทฯ และสมาชิกผู้เอาประกันภัย คือ สมาชิกประจำทั้งหมดที่อยู่ปฏิบัติงานเต็มเวลามาแล้วสามปี ในวันที่มีผลบังคับของกรมธรรม์ที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปี และต่ำกว่า ๖๕ ปี บริษัทฯ จะปิดประกาศรายละเอียดที่พนักงานจะได้รับสิทธิคุ้มครองไว้ให้พนักงานได้ทราบ พร้อมทั้งเรียกพนักงานตั้งแต่ระดับ SUB LEADER ขึ้นไปมาอธิบายและชี้แจงรายละเอียด เพื่อแจ้งให้พนักงานในบังคับบัญชาได้ทราบต่อไป กรณีพนักงานได้รับอุบัติเหตุหรือเสียชีวิต ทางบริษัทผู้เอาประกันจะจ่ายค่าชดเชยการเรียกร้องของพนักงานคืนมาให้เป็นเช็คในนามของบริษัทฯ และบริษัทฯ จะเบิกจ่ายเป็นเงินสดให้แก่พนักงานหรือผู้รับผลประโยชน์อีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีการหักค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น ผู้รับประโยชน์จากกรมธรรม์ที่แท้จริง คือพนักงาน โดยบริษัทฯ เป็นเพียงผู้จ่ายค่าเบี้ยประกันและเบิกจ่ายค่าชดเชยแทนพนักงานเท่านั้น เงินค่าเบี้ยประกันที่บริษัทฯ จ่ายแทนพนักงาน จึงถือเป็นประโยชน์เพิ่มจากการจ้างแรงงานของพนักงาน เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ซึ่งพนักงานผู้มีคุณสมบัติตามเงื่อนไขในกรมธรรม์อันเป็นสมาชิกผู้เอาประกันภัยแต่ละคน จะต้องนำเงินค่าเบี้ยประกันชีวิตเฉพาะส่วนของตนไปรวมคำนวณกับเงินเดือนเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้วย และกรณีบริษัทฯ จ่ายเงินชำระค่าเบี้ยประกันชีวิตแทนพนักงาน บริษัทฯ สามารถนำเบี้ยประกันชีวิตดังกล่าวมาหักเป็นรายจ่ายได้ ไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๖๕ ตรี (๓) และมาตรา ๖๕ ตรี (๑๓)

(ข้อหาหรือที่ กค ๐๘๑๑(กม)/๗๙๕ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๑)

(๒) กรณีบริษัทฯ จ่ายค่าน้ำมันรถยนต์ให้กับพนักงานของบริษัทฯ ตามจำนวนที่จ่ายจริงในกรณีที่พนักงานใช้รถยนต์ส่วนตัวเดินทางไปทำงานให้บริษัทฯ ถือเป็นรายจ่ายเกี่ยวกับการประกอบกิจการของบริษัทฯ บริษัทฯ มีสิทธินำค่าน้ำมันดังกล่าวมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ ไม่ถือเป็นรายจ่ายต้องห้ามตาม

มาตรา ๖๕ ตรี สำหรับค่าน้ำมันรถยนต์ ส่วนที่บริษัทฯ ได้จ่ายไปเกินกว่าจำนวนที่พนักงานของบริษัทฯ ได้จ่ายไปจริงถือเป็นรายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว ต้องห้ามมิให้ถือเป็นรายจ่ายตามมาตรา ๖๕ ตรี (๓)

กรณีพนักงานจะได้รับยกเว้นไม่ต้องนำค่าน้ำมันไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา ๔๒ (๑) นั้น จะต้อง มีหลักฐานการใช้รถยนต์และพิสูจน์จนเป็นที่เชื่อถือแก่การตรวจสอบได้ ส่วนของเจ้าพนักงานประเมิน ว่าได้จ่ายไปโดยสุจริตตามความจำเป็น เฉพาะในการที่ต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของตน และได้จ่ายไปทั้งหมด เพื่อการปฏิบัติงานตามหน้าที่นั้นด้วย ประกอบกับบริษัทฯ ต้องมีระเบียบอนุญาตให้มีการเบิกจ่ายค่าน้ำมันรถยนต์ได้ และมีหนังสืออนุญาตพร้อมทั้งการบันทึกอนุญาตให้เดินทางไปติดต่อกิจการจากที่ใดถึงที่ใด ระยะทางเท่าใด ชื่อเจ้าของรถยนต์ หมายเลขทะเบียนรถยนต์ ใบเสร็จรับเงินค่าน้ำมันรถยนต์ที่มีการระบุชื่อเจ้าของรถยนต์ หมายเลขทะเบียนรถยนต์ให้ชัดเจน

(ข้อหารือที่ กค ๐๗๐๒/๘๘ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๒)

(๓) กรณีบริษัทฯ ได้จ่ายเงินเข้าบัญชีคณะกรรมการสวัสดิการ และคณะกรรมการฯ ได้นำเงินดังกล่าวไปจัดงานและกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นสวัสดิการให้แก่พนักงาน กรณีจึงเข้าลักษณะเป็นประโยชน์เพิ่มอันถือเป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๓๙ และเข้าลักษณะเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ซึ่งพนักงานผู้ได้รับสวัสดิการดังกล่าวต้องนำประโยชน์ที่ได้รับมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา ๕๖ เว้นแต่สวัสดิการจัดเลี้ยงในเทศกาลปีใหม่ ถือเป็นเงินได้ที่ได้รับการให้โดยเสน่หาเนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา ๔๒ (๑๐)

กรณีบริษัทฯ จ่ายเงินเพื่อเป็นสวัสดิการให้แก่พนักงานตามข้างต้น ถือเป็นรายจ่ายเพื่อหากำไรหรือเพื่อกิจการโดยเฉพาะ และไม่ใช่อำนาจที่มีลักษณะเป็นการส่วนตัวหรือการให้โดยเสน่หา บริษัทฯ สามารถนำไปหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๖๕ ตรี (๓) และ (๑๓)

(ข้อหารือที่ กค ๐๗๐๖/๙๒๓๖ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๘)

๓.๘ ค่าขนส่งสินค้า และค่าบริการด้านโลจิสติกส์

๓.๘.๑ ความแตกต่างระหว่าง การขนส่งสินค้า และการให้บริการด้านโลจิสติกส์

รายการ	การขนส่งสินค้า	โลจิสติกส์
๑. ความหมาย	เป็นการดำเนินการขนส่งสินค้าจากที่หนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง	เป็นกระบวนการทำงานต่างๆ เกี่ยวกับการเคลื่อนย้าย การจัดเก็บ การรวบรวม และการกระจายสินค้า วัตถุดิบ ชิ้นส่วนประกอบ และการบริการที่เกี่ยวข้อง
๒. บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	มาตรา ๖๐๘ อันว่าผู้ขนส่งภายในความหมายแห่งกฎหมายลักษณะนี้คือบุคคลผู้รับขนส่งของหรือคนโดยสารเพื่อบำเหน็จเป็นทางค้าปกติของตน มาตรา ๖๑๐ อันบุคคลผู้ทำความตกลงกับผู้ขนส่งเพื่อให้ขนของส่งไปนั้น เรียกว่า ผู้ส่งหรือผู้ตราส่ง บุคคลผู้ซึ่งเขาส่งของไปถึงนั้น เรียกว่าผู้รับตราส่ง บำเหน็จอันจะต้องจ่ายให้เพื่อการขนส่งของนั้น เรียกว่าค่าระวางพาหนะ	มาตรา ๕๘๗ อันว่าจ้างทำของนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งเรียกว่าผู้รับจ้างตกลงจะทำการงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนสำเร็จให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้ว่าจ้าง และผู้ว่าจ้างตกลงจะให้สินจ้างเพื่อผลสำเร็จแห่งการที่ทำนั้น
๓. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	- ค่าขนส่งเข้า รับรู้เป็นต้นทุนของสินค้าตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕) - ค่าขนส่งออก รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕)	รับรู้เป็นต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายแล้วแต่กรณี ตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕)
๔. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (เฉพาะการขนส่งในราชอาณาจักร)	เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
๕. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย	อัตราร้อยละ ๑ (ไม่รวมถึง การจ่ายค่าโดยสารสำหรับการขนส่งสาธารณะ)	อัตราร้อยละ ๓

๓.๘.๒ ข้อหาเรื่องที่เกี่ยวข้อง

(๑) การให้บริการขนส่งสินค้าแต่เพียงอย่างเดียว และการให้บริการขนส่งสินค้าภายในบริเวณคลังสินค้าของลูกค้า โดยนำสินค้าจากคลังสินค้าของลูกค้าไปส่งตามสถานที่ที่ลูกค้ากำหนด ถือเป็นการให้บริการขนส่งในราชอาณาจักรได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๑ (๑) (ณ) ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๑.๐ ตามข้อ ๑๒/๔ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ เรื่องสั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

การให้บริการชิปปิ้งโดยเป็นตัวแทนออกของแทนลูกค้าและมีการให้บริการขนส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าด้วย ไม่ว่าจะแยกค่าขนส่งออกจากค่าบริการชิปปิ้งหรือไม่ก็ตามถือเป็นการให้บริการชิปปิ้งทั้งจำนวน บริษัทฯ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๐) และมาตรา ๗๗/๒ ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ของค่าบริการชิปปิ้งและค่าบริการขนส่งรวมกันตามข้อ ๓/๑ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

การให้บริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าของบริษัทฯ และบริการขนส่งสินค้าของลูกค้าที่อยู่ในคลังสินค้าตามสถานที่ที่ลูกค้ากำหนด ไม่ว่าจะแยกค่าขนส่งออกจากค่าบริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าหรือไม่ก็ตาม ถือเป็นการให้บริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าทั้งจำนวน บริษัทฯ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๐) และมาตรา ๗๗/๒ ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ของค่าบริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าและค่าบริการขนส่งรวมกัน ตามข้อ ๑๒/๑ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

(ข้อหาเรื่องที่ กค ๐๗๐๖/๖๔๖๖ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙)

(๒) หากเป็นสัญญาขนส่งสินค้า ซึ่งมีการดำเนินการขนส่งสินค้าจากที่หนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง โดยไม่มีการให้บริการใดเพิ่มเติม ถือเป็นการให้บริการขนส่ง ตามมาตรา ๖๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เข้าลักษณะเป็นการให้บริการขนส่งในราชอาณาจักร ไม่เข้าลักษณะเป็นสัญญาจ้างทำของตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้รับจ้างขนส่งจึงไม่มีหน้าที่เสียอากรแสตมป์ ตามลักษณะแห่งตราสาร ๔. แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ แต่อย่างไรก็ดี กรณีผู้รับจ้างขนส่งมีการออกใบรับของซึ่งออกให้เนื่องจากกิจการรับขนส่งสินค้าและลงลายมือชื่อพนักงานหรือนายสินค้าของยานพาหนะรับขนส่ง ซึ่งออกรับของดังระบุไว้ในใบรับนั้น เมื่อไม่ได้ออกบิลออฟเลตติง ผู้ออกใบรับของดังกล่าวจะต้องเสียอากรแสตมป์ฉบับละ ๑ บาท ตามลักษณะแห่งตราสาร ๑๖. ใบรับของ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์

หากเป็นสัญญาขนส่งสินค้า โดยผู้รับจ้างต้องมีรถยกเพื่อขนสินค้าของผู้ว่าจ้างจากคลังสินค้าเรียงขึ้นรถบรรทุก รวมถึงผู้รับจ้างจัดให้มีกรรมกรประจำรถอย่างน้อย ๑ คน เพื่อขนสินค้าลงเรียงกองเก็บ ณ หน่วยงานลูกค้าของผู้ว่าจ้าง และ/หรือหน่วยรับสินค้าปลายทางตามข้อตกลงที่ได้ตกลงกันไว้ กรณีขนขึ้นอาคารให้ขนขึ้นได้ถึงชั้นที่ ๒ หากเกินนั้นให้ผู้รับจ้างแจ้งให้ผู้ว่าจ้างทราบเพื่อตกลงค่าจ้างเป็นครั้งคราวโดยไม่ชักช้า ... หากเป็นบริการที่มุ่งผลสำเร็จของงาน เข้าลักษณะเป็นสัญญาจ้างทำของ ตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องเสียอากรแสตมป์ ๑ บาท ทุกจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๑,๐๐๐ บาท แห่งสินค้าที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างทำของ ทั้งนี้ ตามลักษณะแห่งตราสาร ๔. จ้างทำของ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์

(ข้อหาเรื่องที่ ๐๗๐๒/๖๔๓๓ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘)

(๓) กรณีที่บริษัทฯ ให้บริการขนส่งสินค้าโดยได้ทำสัญญา รับขนกับลูกค้า แยกต่างหากจากสัญญาให้บริการด้านโลจิสติกส์อื่นๆ นั้น การให้บริการขนส่งสินค้าดังกล่าวเป็นการรับขนตามมาตรา ๖๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเข้าลักษณะเป็นการขนส่งในราชอาณาจักรจึงได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๑ (๑) (ณ) ส่วนการให้บริการด้านโลจิสติกส์อื่นๆ เข้าลักษณะเป็นการให้บริการ บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยออกใบกำกับภาษีและเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับค่าบริการดังกล่าว ตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๐) มาตรา ๗๗/๒ และมาตรา ๘๒/๔

(ข้อหารือที่ กค ๐๗๐๒/พ./๓๙๑๙ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑)

(๔) กรณีบริษัทฯ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าพร้อมให้บริการขนส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าด้วย บริษัทฯ มิได้เป็นผู้ประกอบการให้บริการขนส่งเป็นปกติ แม้บริษัทฯ จะออกใบกำกับภาษีโดยระบุราคาสินค้าและค่าขนส่งแยกออกจากกัน บริษัทฯ ต้องนำมูลค่าของสินค้า ซึ่งรวมค่าขนส่งมารวมคำนวณเป็นฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๙ ดังนั้น เมื่อเข้าลักษณะเป็นการขายสินค้า บริษัทฯ จึงไม่อยู่ในบังคับต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย แต่อย่างใด

(ข้อหารือที่ กค ๐๗๐๖/๓๙๗๘ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙)

(๕) กรณีบริษัทฯ ประกอบกิจการขนส่งสินค้าเป็นปกติธุระเป็นส่วนใหญ่

(ก) การให้บริการชิปปิ้ง และมีการให้บริการขนส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าด้วย โดยรวมยอดค่าบริการชิปปิ้ง และค่าขนส่งสินค้าเป็นยอดเดียวกัน ถือเป็นการให้บริการชิปปิ้งทั้งจำนวน บริษัทฯ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๐) และมาตรา ๗๗/๒ ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ของค่าบริการชิปปิ้งและค่าขนส่งสินค้ารวมกันตามข้อ ๓/๑ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ กรณีการให้บริการชิปปิ้งและมีการให้บริการขนส่งสินค้าโดยแยกยอดค่าบริการชิปปิ้งและค่าขนส่งสินค้าต่างหากจากกันชัดเจน ค่าบริการชิปปิ้งถือเป็น การให้บริการต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตาม มาตรา ๗๗/๑ (๑๐) และมาตรา ๗๗/๒ ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ตามข้อ ๓/๑ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ ส่วนค่าขนส่งสินค้าถือเป็นการให้บริการขนส่งสินค้าในราชอาณาจักร ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๘๑ (๑) (ณ) ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๑.๐ ตามข้อ ๑๒/๔ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

(ข) การให้บริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้า และมีการให้บริการขนส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าด้วย โดยรวมยอดค่าบริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าและค่าขนส่งสินค้าเป็นยอดเดียวกันถือเป็นการให้บริการคลังสินค้าทั้งจำนวน บริษัทฯ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๐) และมาตรา ๗๗/๒ ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ของค่าบริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าและค่าขนส่งสินค้ารวมกันตามข้อ ๑๒/๑ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

กรณีการให้บริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าและมีการให้บริการขนส่งสินค้าโดยแยกยอด ค่าบริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าและค่าขนส่งสินค้าต่างหากจากกันชัดเจน ค่าบริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าถือเป็นการให้บริการต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๐) และมาตรา ๗๗/๒ ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ตามข้อ ๑๒/๑ ของคำสั่ง

กรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ ส่วนค่าบริการขนส่งสินค้าได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม และผู้จ่ายมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๑.๐

กรณีบริษัทฯ ไม่ได้ประกอบกิจการขนส่งสินค้าเป็นปกติธุระเป็นส่วนใหญ่

(ก) การให้บริการชิปปิ้งและมีการให้บริการขนส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าด้วย ไม่ว่าจะแยกค่าขนส่งสินค้าออกจากค่าบริการชิปปิ้งหรือไม่ก็ตาม ถือเป็นการให้บริการชิปปิ้งทั้งจำนวน บริษัทฯ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตาม มาตรา ๗๗/๑ (๑๐) และมาตรา ๗๗/๒ ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ของค่าบริการชิปปิ้งและค่าบริการขนส่งสินค้ารวมกัน ตามข้อ ๓/๑ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

(ข) การให้บริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าของบริษัทฯ และบริการขนส่งสินค้าของลูกค้าที่อยู่ในคลังสินค้าตามสถานที่ที่ลูกค้ากำหนด ไม่ว่าจะแยกค่าขนส่งสินค้าออกจากค่าบริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าหรือไม่ก็ตาม ถือเป็นการให้บริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าทั้งจำนวน บริษัทฯ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตาม มาตรา ๗๗/๑ (๑๐) และมาตรา ๗๗/๒ ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ของค่าบริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าและค่าบริการขนส่งสินค้ารวมกัน ตามข้อ ๑๒/๑ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

(ข้อหารือที่ กค ๐๗๐๖/๘๔๑๙ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๙)

๓.๙ คำส่งเสริมการขาย

๓.๙.๑ รายการทางบัญชีและภาษีอากรที่เกี่ยวข้อง

รายการ	รายละเอียดด้านผู้จ่ายเงิน
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง ๒๕๕๘) ย่อหน้า ๔.๒๕.๒ ค่าใช้จ่าย หมายถึง การลดลงของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชีในรูป กระแสออกหรือการลดค่าของสินทรัพย์ หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สิน อันส่งผลให้ส่วนของ เจ้าของลดลง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการแบ่งปันให้กับผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	๑. รับรู้เป็นค่าใช้จ่าย ตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕) ๒. หากเป็นกรณีต่อไปนี้ จะถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม - รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การให้โดยเสน่หา (มาตรา ๖๕ ตรี (๓)) - รายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายเพื่อหากำไรหรือเพื่อกิจการโดยเฉพาะ (มาตรา ๖๕ ตรี (๑๓))
๓. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย	๑. ผู้จ่าย : ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ๒. ผู้รับ : - บุคคลธรรมดา - บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคม ๓. ประเภทเงินได้ : คำส่งเสริมการขาย ๔. อัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย : ร้อยละ ๓.๐ ๕. ไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย : <u>ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘</u> - กรณีการให้รางวัล ส่วนลด หรือประโยชน์ใด ๆ เนื่องจากการส่งเสริมการขายให้แก่ ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการซึ่งเป็นผู้บริโภค หรือเป็นผู้ประกอบการที่นำสินค้าหรือบริการไป ใช้ในการประกอบกิจการของตนเองโดยตรง โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะนำไปขายต่อ <u>ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. ๑๑๘/๒๕๕๕</u> (๑) กรณีการแถมสินค้าไปพร้อมกับสินค้าที่ขาย ซึ่งมูลค่าของสินค้าที่แถมไม่เกินมูลค่า ของสินค้าที่ขาย ไม่ว่าสินค้าที่แถมนั้นจะเป็นสินค้าประเภทและชนิดเดียวกับสินค้าที่ขาย หรือไม่ ให้แก่ผู้ซื้อซึ่งซื้อสินค้าโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะนำไปขายต่อ (๒) กรณีมีข้อตกลงให้ส่วนลดหรือค่าลดหย่อนภายหลังจากที่ขายสินค้าไปแล้ว ซึ่งเป็น ส่วนลดเงินสดให้แก่ผู้ซื้อซึ่งซื้อสินค้าโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะนำไปขายต่อ หากการให้ส่วนลด ดังกล่าวเป็นการให้ส่วนลดที่เป็นปกติตามประเพณีทางการค้า และได้มีการระบุเงื่อนไข ส่วนลดเงินสดไว้ในใบส่งของ ใบแจ้งหนี้ หรือใบกำกับภาษีให้ชัดเจน (๓) กรณีการจ่ายรางวัล ส่วนลด หรือประโยชน์ใดๆ เนื่องจากการส่งเสริมการขาย ให้แก่ผู้ซื้อสินค้า ซึ่งผู้ขายทราบโดยชัดแจ้งว่าเป็นการขายให้แก่ผู้ซื้อสินค้าซึ่งเป็นผู้บริโภค โดยตรง และได้ขายในปริมาณซึ่งตามปกติวิสัยของผู้บริโภคนั้นจะนำสินค้าไปบริโภคหรือ ใช้สอย โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะนำไปขายต่อ (๔) กรณีการจ่ายรางวัล ส่วนลด หรือประโยชน์ใดๆ เนื่องจากการส่งเสริมการขาย ให้แก่ผู้ซื้อสินค้า ซึ่งผู้ขายทราบโดยชัดแจ้งว่าเป็นการขายให้แก่ผู้ซื้อสินค้าซึ่งเป็นผู้ประกอบการ

รายการ	รายละเอียดด้านผู้จ่ายเงิน
	ที่นำสินค้าไปใช้ในการประกอบกิจการของตนเองโดยตรง โดยมีได้มี วัตถุประสงค์ที่จะนำไปขายต่อ ทั้งนี้ ตาม (๓) และ (๔) ไม่ใช่บังคับกับกรณีผู้ซื้อสินค้าเป็นผู้แทนจำหน่ายของผู้ขายซึ่งซื้อสินค้าเพื่อนำไปใช้ในการประกอบกิจการของตนเองโดยตรง
๓. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	๑. ในการส่งเสริมการขาย หากมีการการจำหน่าย จ่าย โอนสินค้า (" สินค้า" มาตรา ๗๗/๑ (๔) หมายถึง ทรัพย์สินที่มีรูปร่างและไม่มีรูปร่าง ที่อาจมีราคาและถือเอาได้ไม่ว่าจะมีไว้เพื่อขาย เพื่อใช้ หรือเพื่อการใด ๆ และให้หมายความรวมถึงสิ่งของทุกชนิดที่นำเข้า ไม่ว่าจะมิประโยชน์หรือค่าตอบแทนหรือไม่) ให้ถือเป็นการ " ขาย " ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังนั้น ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีการจำหน่าย/จ่าย/โอนสินค้าจึงต้องเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้รับ (มาตรา ๗๗/๑ (๔)) ตามความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้น ๒. การส่งเสริมการขายตามกรณีดังต่อไปนี้ ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม (ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๔๐)) (๑) มูลค่าของสินค้าที่แถมพร้อมกับการขายสินค้าหรือการให้บริการ ไม่ว่าสินค้าที่แถมนั้นจะเป็นสินค้าประเภท และชนิดเดียวกับสินค้าที่ขายหรือบริการที่กระทำหรือไม่ แต่มูลค่าของสินค้าที่แถมจะต้องไม่เกินมูลค่าของสินค้าที่ขายหรือมูลค่าของการให้บริการ (๒) มูลค่าของสินค้าที่แจกหรือให้เป็นรางวัลกับผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการที่ซื้อสินค้าหรือรับบริการในแต่ละวัน โดยมีมูลค่ารวมกันตามที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนกำหนด แต่มูลค่าของสินค้าที่แจกหรือให้เป็นรางวัลต้องมีมูลค่าไม่เกินมูลค่าของสินค้าที่ขายหรือมูลค่าของการให้บริการ (๓) มูลค่าของสินค้าที่แจกหรือให้เป็นของขวัญ เนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี เช่น เทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ การเปิดแนะนำสินค้าใหม่ ทั้งนี้ เฉพาะสินค้าที่เป็นปฏิทิน สมุดบันทึกประจำวัน (Diary) หรือสินค้าที่มีลักษณะทำนองเดียวกันของของขวัญหรือของชำร่วยที่มีชื่อผู้ประกอบการ ชื่อการค้า หรือเครื่องหมายการค้าของผู้ประกอบการปรากฏอยู่ โดยของขวัญหรือของชำร่วยดังกล่าว ต้องเป็นสิ่งของที่พึงให้แก่กันตามประเพณีทางธุรกิจทั่วไป และต้องมีราคาหรือมูลค่าไม่เกินสมควร (๔) มูลค่าของสินค้าตัวอย่างที่แจก เนื่องจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย (๕) มูลค่าของค่าตอบแทนที่พึงได้รับจากการมอบสินค้าให้ผู้ซื้อสินค้าทดสอบใช้งานก่อนซื้อ โดยสินค้านี้ดังกล่าวไม่ใช่ของใช้สิ้นเปลืองและต้องเป็นสินค้าที่มีไว้สำหรับให้ทดลองใช้เป็นการชั่วคราว เพื่อทดลองคุณภาพหรือประสิทธิภาพของสินค้าเท่านั้น และผู้ซื้อสินค้าจะต้องส่งมอบสินค้านี้คืนให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนผู้ขายสินค้าเมื่อทดลองใช้เสร็จ

๓.๙.๒ ข้อหาหรือและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

(๑) กรณีบริษัทผู้ให้การสนับสนุนมอบรางวัลให้แก่บริษัทฯ เพื่อนำไปแจกให้แก่ผู้แทนจำหน่ายโดยไม่คิดมูลค่า รางวัลดังกล่าวถือเป็นประโยชน์ที่บริษัทฯ ได้รับ ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน จึงเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๓๙ บริษัทฯ จึงต้องนำเงินได้ดังกล่าวมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา ๖๕ และเมื่อบริษัทฯ นำของรางวัลที่ได้รับมานั้นไปแจกให้แก่ผู้แทนจำหน่าย บริษัทฯ สามารถนำมูลค่าของรางวัลดังกล่าวมาเป็นรายจ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ ไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๖๕ ตรี

กรณีบริษัทฯ นำสินค้าของบริษัทฯ มาแจกเป็นรางวัล หรือซื้อสินค้ามาแจกเป็นรางวัล หรือมอบรางวัลประเภท Package ทัวร์ท่องเที่ยวยุโรป ให้แก่ผู้แทนจำหน่ายเนื่องจากการส่งเสริมการขาย เมื่อบริษัทฯ มอบสินค้าหรือ Package ทัวร์ท่องเที่ยวยุโรปให้แก่ลูกค้า เข้าลักษณะเป็นการขายสินค้าหรือให้บริการตามมาตรา ๗๗/๑(๘) และ (๑๐) บริษัทฯ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๘(๑) และมาตรา ๗๘/๑(๑) โดยมูลค่าของฐานภาษีที่นำมาคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ ต้นทุนสินค้าหรือค่าบริการที่ได้ซื้อตามตามมาตรา ๗๙ ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้แทนจำหน่ายจ่ายให้แก่บริษัทฯ ถือเป็นภาษีซื้อตามมาตรา ๗๗/๑(๑๘) โดยภาษีซื้อที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประกอบกิจการของผู้แทนจำหน่ายผู้แทนจำหน่ายสามารถนำภาษีซื้อดังกล่าวมาหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้ตามมาตรา ๘๒/๓

(ข้อหาหรือที่ กค ๐๗๐๖/๘๖๓ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๖)

(๒) กรณีบริษัทผู้แทนฯ จ่ายเงินสนับสนุนเพื่อชดเชยค่าอัตราดอกเบี้ยหรือค่าเบี้ยประกันภัยรถยนต์ซึ่งบริษัทผู้แทนฯ รับภาระแทนลูกค้าให้แก่บริษัทA เพื่อสนับสนุนการขายนั้น เงินที่บริษัทA ได้รับ เข้าลักษณะเป็นรางวัล ส่วนลดหรือประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับจากการส่งเสริมการขาย บริษัทA ต้องนำเงินสนับสนุนดังกล่าวไปรวมเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา ๖๕ โดยบริษัทผู้แทนฯ ที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ตามข้อ ๑๒/๒ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.๔/๒๕๒๘ เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ และเงินสนับสนุนที่บริษัทA ได้รับ ไม่ถือเป็นมูลค่าของฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือให้บริการ ตามมาตรา ๗๙ บริษัทA ไม่ต้องนำมาคำนวณเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรณีค่าเบี้ยประกันภัยรถยนต์ที่บริษัทA ได้จ่ายไปจริงเพื่อส่งเสริมการขายตามข้อตกลงกับลูกค้าโดยทั่วไป หากบริษัทA มีหลักฐานแสดงว่า บริษัทA เป็นผู้จ่ายเบี้ยประกันภัยเพื่อส่งเสริมการขายให้แก่ลูกค้า เข้าลักษณะเป็นรายจ่ายเพื่อกิจการของบริษัทA จึงนำค่าเบี้ยประกันภัยดังกล่าวไปหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ ไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๖๕ ตรี (๓) และ (๑๓) และภาษีซื้ออันเกิดจากการทำประกันภัยรถยนต์ดังกล่าว บริษัทA มีสิทธินำมาหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๘๒/๓ ได้ ถ้าไม่เข้าลักษณะเป็นภาษีซื้อต้องห้าม ตามมาตรา ๘๒/๕ ทั้งนี้ กรณีบริษัทA ส่งเสริมการขายโดยแถมประกันภัยรถยนต์ให้ลูกค้า หากเป็นการแถมตามนโยบายส่งเสริมการขายที่ให้แก่ลูกค้าเป็นการทั่วไปและมีมูลค่าไม่เกินค่าซื้อประกันที่พึงทำประกันภัยรถยนต์ตามปกติ เข้าลักษณะเป็นการให้บริการโดยไม่มีค่าตอบแทนโดยมีเหตุอันสมควร บริษัทA จึงไม่ต้องนำมูลค่าของค่าเบี้ยประกันภัยรถยนต์ซึ่งเป็นของแถมมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีสำหรับการให้บริการ ตามมาตรา ๗๙/๓ (๑) และบริษัทA ต้องจัดทำใบกำกับภาษีโดยระบุชนิด ประเภท เลขที่กรมธรรม์ที่แถมไว้ในใบกำกับภาษีฉบับเดียวกันกับที่ออกให้แก่ลูกค้าด้วย แต่ไม่ต้องนำมูลค่าของบริการที่แถมมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษี

(ข้อหาหรือที่ กค ๐๗๐๒/๕๖๐ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙)

(๓) สำหรับกรณีตัวอย่างอื่น สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ที่คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป. ๑๑๘/๒๕๔๕ เรื่อง การหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย และการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการจ่ายรางวัล ส่วนลด หรือ ประโยชน์ใด ๆ เนื่องจากการส่งเสริมการขาย ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

๓.๑๐ กรณีตัวอย่างสิทธิประโยชน์ด้านรายจ่าย

๓.๑๐.๑ ค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุนในทรัพย์สิน

(๑) ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ก) พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๖๐๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ และ

(ข) ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๒๖๖) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับเงินที่ได้จ่ายเพื่อการลงทุนหรือการต่อเติมเปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สินแต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม ตามมาตรา ๖๕ ตรี (๕) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(๒) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด

รายการ	หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด
๑. ประเภทรายจ่าย การลงทุนใน ทรัพย์สิน	๑. รายจ่ายที่ได้จ่ายเพื่อการลงทุน หรือการต่อเติมเปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้น ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับกิจการ แต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม และต้องเป็นทรัพย์สิน ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้ (๑) เครื่องจักร ส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องตกแต่ง และเฟอร์นิเจอร์ (๒) โปรแกรมคอมพิวเตอร์ (๓) ยานพาหนะที่จดทะเบียนในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยยานพาหนะนั้น ๆ แต่ไม่รวมถึงรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตที่มีใช้ได้มาเพื่อนำออกให้เช่า (๔) อาคารถาวร แต่ไม่รวมถึงที่ดินและอาคารถาวรที่ใช้เพื่อการอยู่อาศัย ๒. ทรัพย์สินตาม ๑. ต้องมีลักษณะดังนี้ (๑) ไม่เคยผ่านการใช้งานมาก่อน (๒) ต้องสามารถหักค่าเสื่อมและค่าเสื่อมราคาตามมาตรา ๖๕ ทวิ (๒) และต้องได้ทรัพย์สินนั้นมาและอยู่ในสภาพพร้อมใช้การได้ตามประสงค์ภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ (๓) ต้องอยู่ในราชอาณาจักร เว้นแต่ยานพาหนะตาม ๑. (๓) (๔) ไม่เป็นทรัพย์สินที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้นตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในประมวลรัษฎากร ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน (๕) ไม่เป็นทรัพย์สินที่นำไปใช้ในกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน เว้นแต่เป็นการนำไปใช้ในโครงการตามมาตรการเร่งรัดการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนที่ยังไม่มีการลงทุนจริงและเลือกที่จะไม่ใช้สิทธิประโยชน์นั้น

รายการ	หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด																																						
	๓. เอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง (๑) สัญญา ใบสั่งซื้อ ใบสั่งจ้าง หรือข้อตกลงทำนองเดียวกัน ที่ได้กระทำตั้งแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ (๒) การขอใบอนุญาตให้ก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ที่มีการขออนุญาตตั้งแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ (๓) การจัดทำรายงานแสดงรายละเอียดของทรัพย์สินที่ใช้สิทธิยกเว้น (๔) ทะเบียนทรัพย์สิน																																						
๒. สิทธิประโยชน์ทางภาษี	ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินได้เท่ากับรายจ่ายที่ได้จ่ายเพื่อการลงทุน หรือการต่อเติมเปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้น ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับกิจการ แต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม ตามมาตรา ๖๕ ตรี (๕) (ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการคำนวณค่าเสื่อมราคา) เป็นจำนวนร้อยละหนึ่งร้อยของรายจ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริง ตั้งแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ โดยคำนวณส่วนเฉลี่ยตามระยะเวลาของรอบระยะเวลาบัญชีสำหรับทรัพย์สินแต่ละประเภท ดังนี้ <table><tr><th>ประเภททรัพย์สิน</th><th>ระยะเวลาที่ใช้เป็นส่วนเฉลี่ย</th></tr><tr><td>๑) เครื่องจักร ส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องตกแต่ง และเฟอร์นิเจอร์</td><td>๕ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน</td></tr><tr><td>๒) โปรแกรมคอมพิวเตอร์</td><td>๓ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน</td></tr><tr><td>๓) ยานพาหนะ</td><td>๕ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน</td></tr><tr><td>๔) อาคารถาวร</td><td>๒๐ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน</td></tr></table> ตัวอย่าง เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ บริษัทซื้อเครื่องจักรราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีอายุการใช้งาน ๕ ปี ดังนั้น ค่าเสื่อมราคาในแต่ละปี เท่ากับ <table><tr><th>ค่าเสื่อมราคา</th><th>วิธีปกติ ราคาทุน ๑ ล้านบาท</th><th>วิธีตามสิทธิประโยชน์ ได้รายจ่าย ๑ เท่าของที่จ่ายจริง</th><th>รวม</th></tr><tr><td>ปีที่ ๑</td><td>$๑ \text{ ล้านบาท} \times \frac{๒๐}{๑๐๐} \times \frac{๓๑}{๓๖๕}$ = ๑๖,๙๘๖ บาทต่อปี</td><td>๑ ล้านบาท/ส่วนเฉลี่ย ๕ รอบบัญชี = ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี</td><td>๒๑๖,๙๘๖ บาท</td></tr><tr><td>ปีที่ ๒</td><td>๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี</td><td>๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี</td><td>๔๐๐,๐๐๐ บาท</td></tr><tr><td>ปีที่ ๓</td><td>๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี</td><td>๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี</td><td>๔๐๐,๐๐๐ บาท</td></tr><tr><td>ปีที่ ๔</td><td>๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี</td><td>๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี</td><td>๔๐๐,๐๐๐ บาท</td></tr><tr><td>ปีที่ ๕</td><td>๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี</td><td>๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี</td><td>๔๐๐,๐๐๐ บาท</td></tr><tr><td>ปีที่ ๖</td><td>๑๘๓,๐๑๔ บาทต่อปี</td><td></td><td>๑๘๓,๐๑๔ บาท</td></tr></table>	ประเภททรัพย์สิน	ระยะเวลาที่ใช้เป็นส่วนเฉลี่ย	๑) เครื่องจักร ส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องตกแต่ง และเฟอร์นิเจอร์	๕ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน	๒) โปรแกรมคอมพิวเตอร์	๓ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน	๓) ยานพาหนะ	๕ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน	๔) อาคารถาวร	๒๐ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน	ค่าเสื่อมราคา	วิธีปกติ ราคาทุน ๑ ล้านบาท	วิธีตามสิทธิประโยชน์ ได้รายจ่าย ๑ เท่าของที่จ่ายจริง	รวม	ปีที่ ๑	$๑ \text{ ล้านบาท} \times \frac{๒๐}{๑๐๐} \times \frac{๓๑}{๓๖๕}$ = ๑๖,๙๘๖ บาทต่อปี	๑ ล้านบาท/ส่วนเฉลี่ย ๕ รอบบัญชี = ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๑๖,๙๘๖ บาท	ปีที่ ๒	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๔๐๐,๐๐๐ บาท	ปีที่ ๓	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๔๐๐,๐๐๐ บาท	ปีที่ ๔	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๔๐๐,๐๐๐ บาท	ปีที่ ๕	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๔๐๐,๐๐๐ บาท	ปีที่ ๖	๑๘๓,๐๑๔ บาทต่อปี		๑๘๓,๐๑๔ บาท
ประเภททรัพย์สิน	ระยะเวลาที่ใช้เป็นส่วนเฉลี่ย																																						
๑) เครื่องจักร ส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องตกแต่ง และเฟอร์นิเจอร์	๕ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน																																						
๒) โปรแกรมคอมพิวเตอร์	๓ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน																																						
๓) ยานพาหนะ	๕ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน																																						
๔) อาคารถาวร	๒๐ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน																																						
ค่าเสื่อมราคา	วิธีปกติ ราคาทุน ๑ ล้านบาท	วิธีตามสิทธิประโยชน์ ได้รายจ่าย ๑ เท่าของที่จ่ายจริง	รวม																																				
ปีที่ ๑	$๑ \text{ ล้านบาท} \times \frac{๒๐}{๑๐๐} \times \frac{๓๑}{๓๖๕}$ = ๑๖,๙๘๖ บาทต่อปี	๑ ล้านบาท/ส่วนเฉลี่ย ๕ รอบบัญชี = ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๑๖,๙๘๖ บาท																																				
ปีที่ ๒	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๔๐๐,๐๐๐ บาท																																				
ปีที่ ๓	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๔๐๐,๐๐๐ บาท																																				
ปีที่ ๔	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๔๐๐,๐๐๐ บาท																																				
ปีที่ ๕	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๔๐๐,๐๐๐ บาท																																				
ปีที่ ๖	๑๘๓,๐๑๔ บาทต่อปี		๑๘๓,๐๑๔ บาท																																				

๓.๑๐.๒ ค่าใช้จ่ายในการอบรมพนักงาน

(๑) ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง

(ก) พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ และประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๑๔๘) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสำหรับเงินได้ที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

(ข) พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๖๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๙ และประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๒๖๗) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้ที่ได้จ่ายเป็นค่าอบรมสัมมนาของลูกจ้างภายในประเทศ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(๒) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด

รายการ	Public Training (พ.ร.ฎ.๔๓๗)	In house Training (พ.ร.ฎ.๔๓๗)	In house Training (พ.ร.ฎ.๖๑๑)
๑. ลักษณะรายจ่าย	ค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้าง ● เข้ารับการศึกษา หรือ ● ฝึกอบรมในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงาน	ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้าง โดยนายจ้างจัดให้มีหลักสูตรการอบรมขึ้นเอง	๑. รายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าห้องสัมมนา ค่าห้องพัก ค่าขนส่ง หรือรายจ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องในการอบรมสัมมนาภายในประเทศที่นายจ้าง (นิติบุคคล) ได้จัดขึ้นให้แก่ลูกจ้าง หรือ ๒. รายจ่ายที่ได้จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์เพื่อการอบรมสัมมนาดังกล่าว
๒. หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข	เข้ารับการศึกษหรือฝึกอบรมในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่ทางราชการจัดตั้งขึ้นหรือที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา	๑. เป็นหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานและที่รับรองโดยกระทรวงแรงงาน ๒. ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมลูกจ้างต้องเป็นไปตามอัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงแรงงาน ๓. วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการฝึกอบรม ต้องกำหนดไว้เพื่อไม่ให้ปะปนกับวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจการตามปกติของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล	เป็นรายจ่ายที่ได้จ่ายไปตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙
๓. สิทธิประโยชน์ทางภาษี	ได้รายจ่ายเพิ่มอีก ๑ เท่าจากที่ได้จ่ายไป	ได้รายจ่ายเพิ่มอีก ๑ เท่าจากที่ได้จ่ายไป	ได้รายจ่ายเพิ่มอีก ๑ เท่าจากที่ได้จ่ายไป